

ΣΤΟΙΧΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΔΑΥΙΔ

Σίγησον, Ὅρφευ, ρίψον Ἑρμῇ τὴν λύραν,
Τρίπους ὃ Δελφοῖς δύνων εἰς λήθην ἔτι.

Δαυὶδ γὰρ ἡμῖν Πνεύματος κρούων λύραν,
Τρανοὶ τὰ κρυπτὰ τῶν Θεοῦ Μυστηρίων.
Πλήθον καλαιῶν ἱστορεῖ τεραστίων.

πρὸς ὕμνον τοῦ Κτίσαντος τὴν χτίσιν.

καὶ ἅπαντας μυσταγωγεῖ καὶ γράφει.

ταῖοντας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.

οἷς σὺν ἄλλοις, ἃ Κριτοῦ δηλῶν κρίσιν,
ζητεῖν διδάσκει ψυχικὰς ἁμαρτίας.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

Δαυὶδ τὸ Ψαλτήριον, οὗ λίθοι λόγοι,
Ἄλλον Γολιάθ, συντρίβουσι τὰ πάθη.

Ο ΠΡΟΦΗΤΑΣ ΔΑΥΙΔ

ΔΑΥΙΔ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΕΛΟΣ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Α'. 1.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος κατ' Ἑβραίους.

Μικαῖριος, ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπαυέθη ἐν βουλῇ ἀσιδῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθίδρυμα λαμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσκει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσῃ ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορβήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατασκευασθήσονται. Οὐχ' οὕτως οἱ ἀσιδεῖς, οὐχ' οὕτως· ἀλλ' ἢ ὥσει χνοὺς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσιδεῖς ἐν κρίσει, οὐδέ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσιδῶν ἀπολείπεται.

ΨΑΛΜΟΣ Β'. 2.

Τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος.

Ἰνατί ἐφύλαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κανὴ ; Παρίστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ

τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαβ-
ρήξωμεν τοὺς δεσμούς αὐτῶν καὶ ἀποβρίθωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν
ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐχρηλάσσεται αὐτοὺς,
καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς
ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς. Ἐγὼ
ὃς κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον
αὐτοῦ διεργάλας τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με·
Υἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἰτήσαι παρ' ἐμοῦ
καὶ δώσω σοι ἰσθὴν τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατέσχεσιν
σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ράβδῳ σιδηρᾷ,
ὡς σκυῖα κεραμῆως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασίλεις σὺνεντι,
παυσιθήσεται πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυ-
ρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἐγαλλίεσθε αὐτῷ ἐν τρέμῳ. Δράξασθε πα-
θείας μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.
Ὅταν ἐκκαθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ
πειθεῖστές ἐκ' αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Γ' . 3.

*Τῷ Δαυίδ, ἐπὶστε ἐπιδίδρασκον ἀπὸ προσώπου
'Αβεσσαλὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.*

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με ; πολλοὶ ἐπα-
νίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου : Οὐκ ἐστὶ
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ Κύριε, ἀντιλήπτωρ
μου εἶ, ὁδός μου, καὶ ὁφθαλμὸν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνὴ μου πρὸς
Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρέων ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην. καὶ ὤκνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλή-
φεται μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ
* συνεπιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.
Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
ἐδόξασας ἐκμαρτυλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσέκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλῖφι ἐπλάτυνέ με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσέκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι, ἵνατί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Καὶ γινώτε, ὅτι ἰθαυμάστωσε Κύριος τὸν βασιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κραγεῖναι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίσειθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγεται ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατακύνητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἑλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι. Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐξημερώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, εἰνου, καὶ λαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν ἑρίνῃ ἐπὶ τῷ αὐτῷ κοιμηθῆσθαι, καὶ ὑπνώσω εἰς σὺ, Κύριε, κατὰ μόνον ἐπ' ἐλπίδι κατέφυγας με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

*Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς κληρονομοῦσης.
Ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.*

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε· σῶναι τῆς κραυγῆς μου. Πρέσχαι τῇ φωνῇ τῆς δικαιοσύας μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύχομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπὶ φῶς με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν οὐ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηριούμενος, οὐδ' ἀδιαμενοῦσι παράνομοι κατίναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐρίσῃσας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολείς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βεβλῦσεται Κύριος· Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἰλίου σου εἰσαλεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς γὰρ ὁ γίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ἐδήγησόν με ἐν τῇ δι-

καίσεύνη σου, ἔταξα τῶν ἰχθύων μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιά. Τόξοις ἀνεωγμένους ὁ λόγος αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἰδεομένησαν· κρῖνον αὐτοῖς, ὁ Θεός. Ἀποπιστάτωσαν ἀπὸ τῶν δεαυλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ ὠρραυνθίησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσῃς ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχῶνται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ ἐυλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ἐπλη εὐδοκίας ἐσπιφάνωσαι ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Σ'. 6.

*Εἰς τὸ τέλος. ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὁδοῦς·
ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.*

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἰάσαί με, Κύριε, ὅτι ἐταρτίχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ εὖ, Κύριε. ἕως πότε; Ἐπιστρέφον, Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἔτι καὶ τοῦ ἔλτιος σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾧ τίς ἐξομολογήσεται σοὶ; Ἐκοπίασα, ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσι μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλειώθη ἐν πᾶσι ταῖς ἰχθύοις μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσέκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. Δίσχυθίησαν, καὶ ταραχθίησαν πάντες οἱ ἰχθύοι μου, ἀποστραφίησαν, καὶ καταίσχυνθίησαν σφόδρα διὰ τέλους.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Ζ'. 7.

*Τῷ Δαυὶδ, ὃν ᾄσῃ τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χουσι υἱοῦ Ἰαμενεί.*

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἔλπισα· σῶτόν με ἐκ πάντων
τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λίαν
τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Κύριε
ὁ Θεός μου, εἰ ἰποίησα τοῦτο, εἰ ἐστὶν ἀδικία ἐν χερσὶ μου.
Ἐὰνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδοῦσίν μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρός τὴν ψυ-
χὴν μου, καὶ καταλάβει, καὶ καταπατήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωὴν
μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκευάσῃ. Ἀνάστηθι,
Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.
Καὶ ἐξηγίρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐπαύλω,
καὶ συναγωγὴ λαῶν κεκλώσῃ σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος
ἐπιστρέψον. Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρινόν με Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκαλίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συν-
τελεισθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτανῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον,
ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροῦς, ὁ Θεός. Δικαία ἡ βοήθειά μου
παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθαεῖς τῆς καρδίας. Ὁ Θεός
κριτὴς δικαίος, καὶ ἰσχυρός, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν
ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐάν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν φορ-
μαίαν αὐτοῦ στείλῶσι, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμα-
σεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκῆπη θανάτου· τῇ βέλῃ
αὐτοῦ τοὶ καίόμενοι ἐξηργάσατο. Τούτῳ ᾤδθησαν ἀδικίαν,
συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἔνομιαν. Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἐνέ-
σκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπισαῖται εἰς βόθρον, ἐν εἰργάσατο. Ἐπι-
στρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν
αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταθήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ
Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληγῶν, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὅτι ἐπῆρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος ἡπιῶν καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἵνα καὶ τῶν ἰχθύων σου τοῦ καταλύσαι ἰχθὺν καὶ ἐκδικητὴν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἰδμελίωσας. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μνησθήσῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἱσχυάσῃ αὐτόν; Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' Ἀγγέλους· ὁδὴν καὶ τιμὴν ἐσταφάνωσας αὐτόν, καὶ κατίστησας αὐτόν, ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρεῖς θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Θ'. 9.

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κυριῶν τοῦ υἱοῦ·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.*

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγέσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ἐβραυνήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὁψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἰχθὺν μου εἰς τὰ ὕψισα, ἀποβιβάσους καὶ ἀπολούνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν ἄκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπετίμησας ἰθυσί, καὶ ἀπόλωτο ὁ ἀπειθής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξή-

λαφας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τοῦ ἰχ-
 θροῦ ἐξήλιπον αἱ βομφαῖαι εἰς τίλος, καὶ πόλεις καθέλας. Ἀπό-
 λατο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἡχου, καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν
 αἰῶνα μένει. Ἠστίασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ
 αὐτὸς κρινεῖ τὴν εἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς
 ἐν εὐθύτητι. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πίνετι,
 βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσι. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ
 γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατίλιπας τοὺς ἐκζη-
 τοῦντάς σε, Κύριε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν
 Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
 Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπαλάθετο
 τῆς κραυγῆς τῶν πεινῶτων. Ἐλέησόν με, Κύριε· ἴδε τὴν τα-
 πείνωσίν μου ἐκ τῶν ἰχθρῶν μου, ὁ ὕψων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
 θανάτου. Ὅπως ἂν ἐξαγγελῶ πάσας τὰς αἰνίσαις σου, ἐν ταῖς
 πόλεις τῆς θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιασάμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
 σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφορᾷ, ἣ ἰποίησαν. Ἐν παγίδι
 ταύτῃ, ἣ ἐκρυφάν, συνελήσθη ὁ ποὺς αὐτῶν. Γινώσκειται Κύ-
 ριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελή-
 φθη ὁ ἁμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν
 ᾤον, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθάνόμενα τοῦ Θεοῦ. Ὅτι οὐκ
 εἰς τίλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πεινῶτων
 οὐκ ἀπολείπεται εἰς τίλος. Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιοῦσῃς
 ἄνθρωπος, κρηθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον, Κύριε,
 νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς, γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. Ἰνα-
 τί, Κύριε, ἀρέστηκας μακρόθεν, ὑπεροφῆς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν
 θλίψεσιν; Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὴν ἀσεβῆ, ἰμυρίζεται ὁ
 πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις, οἱ διαλογίζονται.
 Ὅτι ἐπαινῶνται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐ-
 τοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνυλογεῖται. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρ-
 τωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ
 ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ
 καιρῷ. Ἀνταναίρεται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
 πάντων τῶν ἰχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἴπαι γὰρ ἐν καρδίᾳ
 αὐτοῦ. Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἕως κακοῦ. Οὐ
 ἄρας τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ ὁδου, ὑπὸ τὴν

γλώσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκαθήται ἐν ἐνίδρῳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ ἀποκτείνειν ἄδωον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πόνητα ἀποβλέπουσιν· ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάντρῃ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάξει πτωχόν, ἀρπάξει πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσει αὐτόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν· κύβη καὶ πιαεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριῶσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἐπιβλήσεται ὁ Θεός, ἀνίσταται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὕψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἐνεκεν τίνος παράργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὐκ ἐκζητήσῃ. Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός, ὁρᾷς σὺ ἥσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ τὸ μὴ εὑρεθῇ. Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολείψει ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων ἀσέκουσας, Κύριε, τῇ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προέσχε τὸ εὖς σου. Κρίναι ὁρᾷς καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἐπὶ τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Γ' . 10.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.

Επὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἰσταται τῇ ψυχῇ μου. Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον; Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐπέτασαν τόξον, ἠτοίμασαν βέλη εἰς φερέτραν, τοῦ κατατοξεύσαι ἐν σκοτομῇ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι & σὺ κατατρίψῃς, αὐτοὶ καθῆλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ἐν ναφ' ἀγίῳ αὐτοῦ. Κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πόνητα ἐπιβλέπουσι· τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβή· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Ἐπιβέβη, ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς παγίδας, πῦρ, καὶ θύον,

καὶ πνεῦμα καταγίδας, ἡ μερὶς τοῦ πατρῆσιον αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητος αἶσα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ'. 11.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὁγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλίλειπεν οὐκας· ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν οὐδ' τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακὰ. Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλοβόημυνα. Τοὺς ἐπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμιν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστίν. τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν; Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πονήτων. Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος θῆσομαι ἐν σωτηρίᾳ, παρρησιέσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά, ἀργύριον πιπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἵσταπλασίως. Σὺ, Κύριε, φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλιψ οἱ ἐσιδεῖς περιπατοῦσι κατὰ τὸ ὄψος σου ἐπολύωρησαι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρίψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἐως τίνας θήσωμαι βουλὰς ἐν φυγῇ μου; ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου θάλας καὶ νυκτὲς; Ἐως πότε ὀφθαλμοί μου ὀφθαλμοὶ μου ἐπ' ἐμὴν; Ἐπίβλεψον, εἰσακούσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσῃ εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἰὼν σκελετῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου ἤλπισα. Ἀγαλλ-

λιόσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· φῶς τῷ Κυρίῳ
τῷ ἐνεργηθέντι μοι, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑ-
ψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἰπὺν ἄρτων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός. Διαφθά-
ρησαν καὶ ἰδωλόθυτον ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρη-
στότητα οὐκ ἔστιν ἰσὺς ἑνός. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν αἱ ἔστι συνιών, ἥ ἐκζητῶν
τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἡχηώθησαν οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἰσὺς ἑνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἰσθιόντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει
ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπικαλίσαντο· καὶ ἰδωλίσαν φόβον,
οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων· βουλὴν πτω-
χοῦ κατησχύνει, ὃ δὲ Κύριος ἱλπίς αὐτοῦ ἔστι. Τίς δώσει ἐκ
Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέφει Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ ἐν-
φρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματι σου; ἢ τίς
κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ; Περιυψώμενος ἄνωμος, καὶ ἐργα-
ζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ
ἰδύλωσιν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ
κακόν, καὶ ἀναιδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἑγγύστοις αὐτοῦ.
Ἐξουδένωται ἡώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμέ-
νους τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ ὁμνῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀλητῶν, τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἰδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ
δῶρα ἐπ' ἀθέσις οὐκ ἔλαβεν, Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σκλευθήσε-
ται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΕ'. 15.

Στυλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξέν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· εἶπα τῷ Κυρίῳ. Κύριός μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χεῖραν ἔχεις. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσαν ὁ Κύριος· πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλῶν μου. Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἰ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἡμεῖς. Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μου ἐστίν. Εὐλόγησα τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ὅτι διὰ καὶ ἔως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με αἱ νεφροὶ μου. Προωρόμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ διξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, κατήγαλλίσασα ἡ γλῶσσά μου, ὅτι διὰ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐκ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ὄθην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαβοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου· τερπνότητες ἐν τῇ διξίᾳ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 16.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

Εἰσακούσον Κύριε, δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ δέησιν μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίους. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπισκέψω νυκτὸς· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ' εὗρίθη ἐν ἡμοῖς ἐδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλῶν σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρὰς. Κατέρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, Θεός.

κλίνεν τὸ εὖς σου ἱμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν φημάτων μου. Θανάτωσον τὰ ὀστέα σου, ὃ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερίγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀειδῶν τῶν ταλκιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στόμα αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νομί περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔβαντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῆ. Ὑπὶ λαβὼν με ὡσεὶ λίων ἵτοιμος εἰς θάνατον, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφους. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόσφασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς· βῆσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀειδοῦς, ρομφαίας σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου. Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμήρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κευρυμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν οἶων, καὶ ἄφῃκαν τὰ κατάλειπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὁμολόγησαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσμαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦσα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΙΖ'. 17.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαυίδ, ὃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ, καὶ εἶπεν·

Ἀγαπήσω σι, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου. Κύριος στερῶμά μου καὶ καταφυγή μου, καὶ βόσκη μου. Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ ἰλαστή ἐκ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου, καὶ κίρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Δίνων ἐπιμαλίσσομαι τὸν Κύριον, ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσμαι. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου,

καὶ χεῖράρῃσι ἀνομίας ἐξετάραζάν με. Ὡδυνες ἔδου περικύκλωσάν με, προέβρασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκίκραξα. Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἐσιελύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρίων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός. Ἀνέβη καπνὸς ἐκ ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταβλεψήσεται· ἀνθρακες ἀνέφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκλινεν οὐρανοὺς, καὶ κατέβη, καὶ γνώφος ὑπὸ τοῖς πόδας αὐτοῦ. Καὶ πίβη ἐπὶ Χερουβίμ, καὶ ἐπατάσθη· ἐπατάσθη ἐπὶ πτερύγων ἐνίμων. Καὶ ἔβητο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κίκλω αὐτοῦ ἡ σιγὴ αὐτοῦ, σκοτιονὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις αἰρών. Ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἀνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὑψιστος ἶδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπίσταιλε βίβη, καὶ ἐσκόρπισαν αὐτούς, καὶ ἀστραπάς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς. Καὶ ὥρθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἱμπνύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. Ἐξαπίσταιλεν ἐξ ὕψους καὶ Πλασί με προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. ῥύεσται με ἐκ ἐχθρῶν με θανάτων, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερώθησαν ὑπὲρ ἐμ. Προέβρασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσιναι με, ὅτι ἠβίλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ἐδόξας Κυρίου, καὶ οὐκ ἐβίβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπίστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἴσται ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν κησσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ δόλου, ἐπιστος, καὶ μετὰ ἀνδρός ἁθώου, ἁθῶος ἴσθ, καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ, ἐκλεκτός ἴσθ, καὶ μετὰ στριβλοῦ διαστρέψεις.

"Οτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερφάνων
 ταπεινώσεις. "Οτι σὺ φωτιστὴς λόγων μου, Κύριε ὁ Θεός μου
 φωτιστὴς τὸ σκότος μου. "Οτι ἐν σοὶ βυσθήσομαι ἀπὸ πειρατη-
 ρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. Ὁ Θεός μου, ἐ-
 μωρος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπι-
 στής ἐσσι πάντων τῶν ἐπιζήντων ἐπ' αὐτόν. "Οτι τίς Θεός
 πάριξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεός, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ
 Θεός ὁ περιζωνύων με δύναμιν, καὶ ἔθιτο ἄρμαίον, τὴν ὁδὸν
 μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ
 ὄρη τὰ ἱστῶν με. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθω
 τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἰδωκάς μοι ὑπερασπι-
 σμὲν σωτηρίας, καὶ ἡ διὰ σου ἀντιλάβιστό μου. Καὶ ἡ πα-
 δία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τίλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με
 διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαδήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ
 οὐκ ἠσθύνει τὰ ἔχη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ
 καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλί-
 πωσιν. Ἐκβλήψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνονται στήναι· πεσοῦναι
 ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον,
 συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.
 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἰδωκάς μοι νῦτον, καὶ τοὺς μισοῦσιν
 με ἰξωλόθρυσας. Ἐκείραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς ὤ-
 ριον, καὶ οὐκ ἐστήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ
 χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατυῶν λεανθαί-
 τούς. Ῥῥοαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κα-
 φαλὴν ἰθὺῶν. Λαὸς, ὃν οὐκ ἔγνων ἰδοῦλαί μοι, εἰς πόλιν
 ὡτίου ὑπήκουσέ μου. Τισὶ ἀλλότριοι ἐψώσαντό μοι, οὐκ ἄλ-
 λότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλανε ἀπὸ τῶν τριῶν αὐ-
 τῶν. Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητός ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεός
 τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεός, ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑπο-
 τάξας λαοὺς ἐπ' ἐμὲ, ὁ βίστες μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὄρων.
 Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἐνδὸς ἀβύ-
 σσου ῥῥοαί με. Διὰ τοῦτο ἰξαμολογήσομαι σοὶ ἐν ἔθνει, Κύριε,
 καὶ τῷ ὀνόματι σου φαλῶ. Μιγαλύνων τὰς σωτηρίας τι βασι-
 λείας, καὶ ποιεῖν ὄμιος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρ-
 ματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΗ'. 18.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.

Οὐδ' ὀφθαλμοὶ διερχοῦνται δόξαν Θεοῦ, πειθεῖν δὲ χειρὶν αὐτοῦ ἀναγγίλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ ἱερεύεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγίλει γνώσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλῶντες οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται οἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νομφίος ὑπερυψούμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ἐξόν· ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατέντημα αὐτοῦ ὥς ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θύμης αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχὰς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθία, εὐφραίνοντα καρδίας· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἄγιός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθων τίμιον πολλόν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ θεὸς σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἐνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἑλλοτρίων φάσαι τοῦ θεοῦ σου Ἐάν μὴ μου κατακυριεύσῃς, τότε ἁμώμενος ἔσομαι, καὶ καθαρωθῆσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελίτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοήθει μου, καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.

Επαινοῦσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ νοσὸν τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαιπостείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἐντιλίσσεται σου. Μνησθεὶς πάσης θυσίας σου καὶ τὸ δοκαύτωμά σου πανάτω. Δῶκε σοι Κύριος κατὰ

τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλισάμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησάμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου, νῦν ἰγνών, ὅτι ἔδωκε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἄγιος αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἔρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἱπποῖς, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἱπικαλισάμεθα. Αὐτοὶ συνεποσθησαν, καὶ ἔπισον· ἡμεῖς δὲ ἀνίστημεν, καὶ ἀνορθώθημεν. Κύριε σῶσον τὴν βασιλείαν, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐν ἡμέρᾳ ἱπικαλισώμεθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ Ε' . 20.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἐθήκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ ἰθέου τιμίου. Ζωὴν ἤγάπησά σοι, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμετιμίου. Αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι ὥσπερ αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς Κύριον, καὶ τὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλει τοῦ Υἱοῦ σου οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὐρεθίη ἡ γυνὴ σου παρὰ τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισούντάς σε. Ὅτι θέσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς κύρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ οὐρανῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ἰδῶναι εἰς σὶ κακὰ, διηλογίσαντο βουλὰς, αἱς οὐ μὴ ζώνοντα στήναι. Ὅτι θέσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐταπάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· φέσμεν καὶ φαιλούμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΑ'. 21.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ἐλπίδος.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπες με ; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου, κεκραξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ ἀσκαύουσ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἱμοί. Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἱππικὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐῤῥώσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκίκραζαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατρωχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμι σφάλῃ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, θνητὸς ἀνθρώπων, καὶ ἐκουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἱξυκατέρησάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κίβητίν. Ἠλπισον ἐπὶ Κύριον, βυσσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἑλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου· ἐπὶ σὲ ἐπεβλήθην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου Θεός μου εἶ σὺ· μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἱμοῦ. Ὅτι θλίψις ἐγγὺς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μέσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περισχόν με. Ἦνοιζαν ἐπ' ἱμέ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων καὶ ὠροῦμενος. Ὡσεὶ ὕδαρ ἐξεχύθην, καὶ ἐπισκορπίσθη πάντα τὰ ὅσῃ μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκύβληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγίς με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περισχόν με. Ὡρυξαν χεῖρας μου, καὶ πόδας μου· ἐξηρίθμηναν πάντα τὰ ὅσῃ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειδὴν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλήρον. Σὺ δὲ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἱμοῦ, εἰς τὴν ἀντιλήψιν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ βερεαιῆς τῆς ψυχῆν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σώσόν με ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶν τὴν ταπεινώσιν μου. Διηγῆσμαι τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὁμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνίσαστε αὐτόν, ὁ

παν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δεξάσεται αὐτόν. Φοβηθήτω δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ· ὅτι εὖ αἰ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισεν τῇ ἀτίμῃ τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κειραγίῃ μου πρὸς αὐτόν, εὐλόγησέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἱππινός μου, ἐν ἱακλῳσίῃ μεγάλῃ ἱξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἰνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πίνητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνίσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἰνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατρίαι τῶν ἰθιῶν, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἰθιῶν, Ἐράγων καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πόντες τῆς γῆς· ἰνώπιον αὐτοῦ προπεσόνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγιλήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγιλοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ λαῷ τῷ τευχθησμένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ' . 22.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑπερήσει· εἰς τόπον γλῶσς, ἰαὶ με κατισχύωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπίστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἵνα κεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μίσῳ σιμῆς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ βλάβος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἰνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἑλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον, ὥσθι κράτιστον. Καὶ τὸ Γλαός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν εἰκῇ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ'. 23.

Τῷ Δαυίδ, τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὴς ἐπὶ θαλάσσης ἐβιβαίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτείμασεν αὐτήν. Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ἔρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἄθως χερεὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ μεταίφ τὴν φυγὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ ὀλέῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνι, καὶ εἰσιλεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνι καὶ εἰσιλεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σὲ, Κύριε, ἤρα τὴν φυγὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ κατασχυνοῦμαι εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομείνοντίς σε οὐ μὴ κατασχυνοῦσιν. Δίσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακονῆς. Τὰς ἐξουσίας σου, Κύριε, γνόρισόν μοι, καὶ τὰς τρεῖδας σου διδάξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ διδάξόν με,

Ἰτε σὺ εἰ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὺ ὑπέμεινα, ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν σικιριμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεός σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. Ἀμαρτίας νοστήτός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἵνα κεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χρηστός καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδοῖς. Ὁδηγήσῃ πρᾶξις ἐν κρίσει, ὡς δόξῃ πρᾶξις ὁδοῦ αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μυστήρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἵστι. Τίς ἵστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδοῖς, ἥ ἡρετίσκατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ ἐπλώσῃ αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἱσπάσῃ ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἰλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξέγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄρες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῶσαι με· μὴ κατασχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄνακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Αὐτρώσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ' . 25.

Τῷ Δαυίδ.

Κρίνόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀνακίᾳ μου ἱπερεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρρῳσον τοὺς νεφροὺς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἵστι, καὶ εὐηρίστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἁσεδῶν οὐ μὴ

καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀβύσσῳ τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ
 θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκούσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου,
 καὶ ἀκηγάσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα
 εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ
 συναπολίσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν
 αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ὦν ἐν χερσὶν αἱ ἀνεμίαι, ἡ δεξιὰ αὐ-
 τῶν ἐπλήσθη δόρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἵππευθην λύτρω-
 σάί με, Κύριε, καὶ ἐλίψόν με. Ὁ ποιὶς μου ἔστω ἐν εὐθύ-
 τητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ Κζ'. 26.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
 Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος θαλιάσω; Ἐν
 τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κατοικοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου.
 Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἰχθρεῖ μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπασον.
 Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία
 μου. Ἐὰν ἱππαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.
 Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν
 με ἐν οἴκῳ Κυρίου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεω-
 ρεῖν με τὴν τιμωρίαν Κυρίου, καὶ πισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν
 ἁγίον αὐτοῦ. Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν
 μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀπακρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ
 ὤψασέ με. Καὶ νῦν, ἰδοὺ, ὤψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἰχθυούς μου.
 Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ
 ἀλλυλαγμοῦ· ἔσω καὶ φαιλῶ τῷ Κυρίῳ. Ἐσάκουσον Κύριε, τῆς
 φωνῆς μου, ἥς ἐκίκραξα· ἐλίψόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ
 εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω, ἐξελέγηται σε τὸ πρόσωπόν
 μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; καὶ μὴ ἐκκλίθῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ βού-
 λου σου. Βοηθός μου γένεο, μὴ ἀποσκρακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγ-
 καταλίπῃς με, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ
 μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσεδέχτο με. Νο-

μεθέτησάν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ δέδηγασάν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἰχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἱπανίστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἰφύσατο ἡ ἀδικία ἐκυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου, ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταίωσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ'. 27.

Τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράζομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ· μὴ ποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέσθαι με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρῃ με χεῖράς μου πρὸς τὰς τῶν ἁγίων σου. Μὴ συναλκῶσης με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολίσσης με. Τῶν λαλοῦντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ εἶ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δός αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ποιηρίαν τῶν ἱππηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δός αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδωρα αὐτῶν αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελείς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ἐκδομήσεις αὐτούς. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσέκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου, καὶ ὑπρασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἰεθώθη. Καὶ ἀνέβαλεν ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ θαλήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπρασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἰστί. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίησον αὐτούς, καὶ ἴπκρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ'. 28.

Τῷ Δαυίδ, ἐξεδίου σκηπτης.

Ενίγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνίγκατε τῷ Κυρίῳ

υἱός κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὁνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνηται, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρατείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτοῖσι αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον, τὸν Λιβανόν, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκτερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακρόπτοντος ὀλόγα πυρὸς· φωνὴ Κυρίου συσσίοντος ἔρημον, καὶ συσσίσει Κύριος τὴν ἔρημον Κεδδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη θάλασσαν, καὶ ἀποκαλύψει ὁδοὺς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατεκίω, καὶ καθίσταται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Ῥοδὴ τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαυὶδ.

Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβίς με, καὶ οὐκ εὗρενας τοὺς ἰχθυοὺς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκίμαξα πρὸς σέ, καὶ ἴασω με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾧδου τὴν ψυχὴν μου, ἰσωσάς με ἀπὸ τῶν καταδαινόντων εἰς λάκκον. Ὑψάσατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἱξομολογείσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιοσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζῶν ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἰσπίρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρῶν ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου. Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δόναμιν. Ἀπίστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἰγενήθην τεταραχμίνος. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὁρίσται ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταδύνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἱξομολογῆσεται σοι χαῖς, ἢ ἀναγγελαὶ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλήθησέν με· Κύριος ἰγενήθη βοηθός μου. Ἐστρέψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἱμοί, διέβηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιζώσας με

εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν φάλη σοι ἡ ὁδὸς μου, καὶ εὖ μὴ κατα-
νογῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἰξομολογήσομαι σοι.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦσα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' . 30.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐκστάσεως.

Επὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθῆην εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου βῶταί με, καὶ ἔξελθ' με. Κλίνον
πρὸς με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἔξιλίσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς
Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς αἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαι με.
Ὅτι κραταίωμα μου, καὶ καταφυγή μου εἰ σὺ, καὶ ἔνκεν τοῦ
ὀνόματός σου ὁδηγήσῃς με, καὶ διαθρέψῃς με. Ἐξάξις με ἐκ
παγίδος ταύτης, ἧς ἐκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου,
Κύριε. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω
με, Κύριε, ὁ Θεός τῆς ἀληθείας. Ἐπίσησας τοὺς διαφυλάσσον-
τας ματαιότητος διακινήσας. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα·
ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου. Ὅτι ἐπι-
δὲς ἐπὶ τὴν ταπεινώσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυ-
χήν μου· καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν
ἐνρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλίψόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι·
ἐπαράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ
μου. Ὅτι ἔξιλιπεν ἐν ὁδῷ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν
στεναγμοῖς. Ἡσθίνθησιν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὄστα
μου ἐπαράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ἐ-
νικός, καὶ τοῖς γείτοσί μου σπέρδρα, καὶ εὖδοις τοῖς γνωστοῖς
μου. Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἐβόηγον ἀπ' ἑμοῦ, ἐπελήσθησαν ὥστε
νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὥστε σκυῖος ἀπολωλός· ὅτι ἡ-
κουσα φῆγον πολλῶν παροικούντων καυχέσθαι. Ἐν τῷ ἵππισυνα-
χθῆναι αὐτοὺς ἀμα ἐπ' ἑμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἰσου-
λώσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ
Θεός μου, ἐν ταῖς χερσὶ σου εἰ κληροὶ μου. Ῥῦσαι με ἐκ χει-
ρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανεν τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου·

Κύριε, μὴ καταισχυθῇς, ὅτι ἐπεκαλισάμην σε. Δισχυθείησαν ἀσεδίς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾄδου. "Αλαλα γεννηθήτω τὰ χεῖλη τὰ ὄβλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἥς ἐκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ τοῦ ραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητός Κύριος, ὅτι ἰθαμιμάστωσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν πόλει περισχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐν τῇ ἐκστάσει μου. Ἀπέρριμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσέκουσας τῆς φωνῆς τῆς ἐκθέσεώς μου, ἐν τῷ κειραγίναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταπαυδιᾶται τοῖς περισσῶς ποιούσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνθρίξασθε, καὶ κραταιούσθε ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ'. 31.

Τῷ Δαυίδ, συνθέσεως.

Μακάριοι, ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογιῶται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἴστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄβλος. Ὅτι ἰοίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ἔσθᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὄβλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐδωρύνθη ἐπ' ἑμὶ ἡ χεὶρ σου, ἰσθράφη ἐς τλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἀκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἑμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ ἀφῆκας τὴν ἀσίδειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύχεται πρὸς σέ παῖς ὄσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτω. Πλὴν ἐν κατακλισμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτόν οὐκ ἰγγισοῖσι. Σὺ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιοχέσεως με, τὸ ἀγαλλισμὸς μου, λύτρωσίς με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἡ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς

ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθαι ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἳ οὐκ ἔστι σύνεσις. Ἐν κηρῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγχαίς, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλὰί αἱ μέστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κακώσεται. Εὐφράνθητι ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλίασθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῦτα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΒ΄. 31.

Τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ἀγαλλίασθε, δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθεῖσι πρέπει αἰνεσις. Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ ὁκαχάρῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ᾠδὴν καινὴν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθεὶς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τοῦ ἔλεους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερωώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συνάγων ὡσεὶ ᾠδὴν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δι' ἐκλειψήσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτοῖς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτοῖς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκειδάζει βουλὰς ἰσθμῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ· λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέδλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἰσθμοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέδλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς βαρβάρους αὐτῶν, ὃ συνιεὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ εὐ-

Ζηταὶ βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλῆθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλῆθει δυνάμειος αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Τῶν οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέφει αὐτούς ἐν λιμῷ. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γίνοντο, Κύριε, τὸ θέός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σί.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ΄. 33.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ ἀπηλθεν.

Εὐλογῆσα τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἡ αἰνὸς αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπενεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἡμοῖς, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξηζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν καὶ φωτισθήτε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνοῦνθῃ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος ἀκήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Περιμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐν αὐτῷ. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα ταῖς φοβουμέναις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχισαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παύσατε τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι ὄλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον· ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν

αὐτῶν. Πρόσωπον εἰς Κύριον ἐπὶ ποιῶντας κακῶ, τοῦ ἰξολο-
θῆναι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκείραξαν οἱ δίκαιοι,
καὶ ὁ Κύριος ἀπέκλεισεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ-
τῶν ἐξήρσαστο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν
καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ
θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ
Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἧς αὐτῶν
οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρῶς, καὶ οἱ μι-
σοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος φυ-
γὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπί-
ζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΔ'. 34.

Τῷ Δαυίδ.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικούντάς με, πολέμησον τοὺς
πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι
εἰς τὴν βοήθειάν μου. ἔκχεον θυμῶνά μου, καὶ σύγκλεισον ἐξ-
ναντίας τῶν καταδικαζόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία
σου ἐμὲ ἔσθι. Δίσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταίσχυ-
θήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ. Γενηθήτωσαν ὥσθι χροῦς κατὰ
πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενη-
θήτω ἡ δόξα αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίγημα καὶ Ἄγγελος Κυρίου
καταδικῶν αὐτούς. Ὅτι ὠρεῖν ἐκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος
αὐτῶν, μάτην ὠνειδίσαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν
οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θῆρα, ἣν ἐκρυψε, συλλαβίτω αὐτόν, καὶ
ἐν τῇ παγίδι πιεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιᾶται
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ
ὅσα μου ἐποίησεν· Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ῥυόμενος
πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερηωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πίνοντα
ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες δά-
κρυ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον ἡρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ

ὡς τ' ἀγαθῶν, καὶ ἀτακτῶν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐ-
τοῦς παρενοχλεῖν μοι, ἐναδύουμην σάκεον. Καὶ ἐταπεινῶν ἐν
νηστείᾳ τῇ ψυχῇ μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου
ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, οὕτως
ἐνηρίστουν· ὡς παιθῶν καὶ σκυθρωπάζω, οὕτως ἐταπεινούμην.
Καὶ κατ' ἑμοῦ πύρρ' ἀνέστησαν, καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ'
ἐμὲ μάστιγις καὶ οὐκ ἐγὼ. Διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενόηθη-
σαν· ἐπαίρασάν με, ἐξέμωχθήσάν με μυκτηρισμῷ, ἐβρυξαν
ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψῃς ἀποκατάστη-
σον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων
τὴν μοιρανῇ μου. Ἐξομολογήτομά σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ,
ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνίσω σε. Μὴ ἐπιχαρείσάν μοι οἱ ἐχθαίροντές
μοι ἄδίκως, οἱ μισούντίς με δωρεὰν καὶ διανούοντες ὀφθαλμοῖς.
Ὅτι ἑμοὶ μὲν εἰρηρικῶς ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὄργην ὀλοὺς διαλο-
γίζοντο. Καὶ ἐπλάτουναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον· Εὖ-
γε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιω-
πήσῃς; Κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἑμοῦ. Ἐξηγέρθητι, Κύριε, καὶ
πρόσχεῖς τῇ κρίσει μου. ὁ Θεός μου, ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δικήν
μου. Κρίνονί με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ
Θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν μοι. Μὴ αἰσιωσαν ἐν καρδίαις
αὐτῶν· Εὖγε· εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴ οἱ εἰπῶσιν· Κατεπίμεν
αὐτόν. Δισχυνθήσαν καὶ ἐντραπήσαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες
τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυστάθωσαν αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπῇ οἱ μα-
γαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμὲ. Ἀγαλλιόσθωσαν καὶ εὐφρανθήτω-
σαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ ἐπείτωσαν διαπαντός,
Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐ-
τοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην
τὴν ἡμέραν τὸν ἐπαινόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΕ΄. 35.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου, τῷ Δαυίδ.

Φοβὸν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνει· ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἐσ-
φόβος Θεοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἰ-

νόμιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἐνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆται. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐνομία καὶ δόλος· οὐκ ἠδουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθοῦ. Ἀνομίαν διλογίσασα ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρίστη πάση ἐδῶ οὐκ ἀγαθῇ, κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθη. Κύριε, ἐν τῷ εὐχα-ῶ τὸ ἑλπίς σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ὡς τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὡς ποταμοὶ πολλῆς. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε· ὡς ἐπλήθυνες τὸ ἑλπίς σου, ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκίπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἔλπιον. Μὴ λησθήσονται ἀπὸ ποιότητος εἰςου σου, καὶ τὸν χαίμαρτον τῆς ἐρυθρῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὁφείμεθα φῶς. Περύταινον τὸ ἑλπίς σου τοῖς γενέσασί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθείᾳ τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθῶ μοι πρὸς ὑπερηφανίας καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σπλιῖται με. Ἐπεὶ ἔγνωσαν πάντες οἱ ἰσχυροὶ σου, τὴν ἐνομίαν· ἐξέδοσαν, καὶ οὐ μὴ δύναται στήναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ΄. 36.

Τῷ Δαυὶδ

Μὴ παραζήλου ἐν περιουσίᾳ, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιῶντας τὴν ἐνομίαν. Ὅτι ὡς χέρτες ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὡς ἰλάχνα χλόης ταχὺ ἀποπισσύνονται. Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίη χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλ. ὑψ. αὐτῆς. Κατατρόφησεν τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκάλυψεν πρὸς Κύριον τὴν ἐδῶ σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξείπαι ὡς ῥῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑπετάγη τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκτεύσεν αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατασκευῇ αὐτοῦ, ἐν ὁρῶν ποιῶντι παρανομίαν. Παύσει ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλειπε θυμὸν, μὴ παραζήλου ὥστε ποιηθῆναι. Ὅτι οἱ πονηρούμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον,

αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἐστὶ ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑ-
 πέρβῃς ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
 εὕρῃς. Οἷός περ αἱ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατροφῆσουσιν
 ἐπὶ πλῆθει εἰρήνης. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸ δίκαιον,
 καὶ βρούχι ἐπ' αὐτὸν τοὺς ἐδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐγκα-
 λάσεται αὐτὸν, ὅτι προδίδει, ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Ῥομ-
 φαίαν ἰσπύσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνίταναν τέξον αὐτῶν. Τοῦ
 καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα. τοῦ σφίξει τοὺς εὐθεῖς τῇ
 καρδίᾳ. Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρτείας αὐτῶν,
 καὶ τὰ τέξῃ αὐτῶν συντριβίη. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ,
 ὑπὲρ πλεόντων ἁμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βρυχίαντες ἁμαρτωλῶν
 συντριβήσονται, ὑποστηρίξει δὲ τοῦ δικαίου ὁ Κύριος. Γινώ-
 σκει Κύριος τὰς ἐδούς τῶν ἁμώων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν
 εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἔσται. Οὐ κατασχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονη-
 ρῶ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χαρτασθήσονται. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ
 ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἰχθρεὶ τοῦ Κυρίου, ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐ-
 τοῦ· καὶ ὑψώθη·ναι ἐκλείποντες ὥσπερ καπνὸς ἐξελίπον. Δανεί-
 ζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ δικαίος εὐκτερεῖ
 καὶ διδώσιν. Ὅτι οἱ εὐλογεῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν,
 οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται. Παρὰ Κυρίου τὰ
 διαθήματα ἀνθρώπου κατακυβήνται, καὶ τῇ, εἰδὼν αὐτοῦ θελήσει
 σφῶδρα. Ὅταν πίνῃ, οὐ καταπραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστη-
 ρίζει χεῖρα αὐτοῦ. Νεώτερος γενόμεν, καὶ γὰρ ἰγῆρασα, καὶ
 οὐκ εἶδον δίκαιον ἱγκαταλειμμένον, οὐδέ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζη-
 τοῦν ἄρτους. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανίζει ὁ δικαίος,
 καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ,
 καὶ ποιήσων ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι
 Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἱγκαταλείψει τοὺς βαίους αὐτοῦ,
 εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἀνομοὶ δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ
 σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι
 γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα
 δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.
 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐκ ὑποσκαλι-
 σθήσεται τὰ διαθήματα αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δι-
 καιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατώσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγ-

καταλείπη αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικέσῃται αὐτόν, ὅταν κρίνῃται αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεῖσαι ἁμαρτωλοὺς, ὅψιν. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερφερόμενον, καὶ ἐπαυρόμενον ὡς τὰς κίδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ παρήλθον, καὶ ἐξοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐκ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκασίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἰγκατάλειμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἰγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία ἐστὶ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ βύσεται αὐτούς, καὶ ἐξέλθεται αὐτούς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ ᾠδὴν. Ἀλληλοῦσα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. 37.

Τῷ Δαυτὶδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαλβάτου.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐναπάγησάν μοι, καὶ ἐπιστήριξας ἐπ' ἐμὴ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἐστὶν ἴσως ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἐστὶν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥστε φορτίον βαρὺ ἰσχυρόνησαν ἐπ' ἐμὴ. Προσώζωσαν καὶ ἐσάπησαν αἱ μάλωπίς μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐσταλαιπώρησα καὶ κατακάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἰσχυρομένη. Ὅτι αἱ ψαῖαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἐστὶν ἴσως ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυμένη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ διθυρία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπικρύβη,

Ἡ καρδία μου ὑπερέχθη, ἰγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ
 φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φί-
 λοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἐ-
 στησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξε-
 βάλλοντο ὡς ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντας τὰ
 κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἠμελίτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
 κτενὸς οὐκ ἀνοίγαν τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἀν-
 θρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἰλεγ-
 μούς. Ὅτε ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ ἀσκούσῃ Κύριε ὁ Θεὸς
 μου. Ὅτι εἶπον. Μήποτε ἐπιχαρῶσιν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν
 τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἠμεγαλερβήμην. Ὅτι
 ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοίμος· καὶ ἡ ἀλγυδιὰ μου ἐνώπιόν μου
 ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελάω, καὶ
 μεμνημένος ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ
 κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
 ἀδικῶς. Οἱ ἀνταποκρίνόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον
 με, ἐπὶ κακὰ ἐδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἰγκατελίπῃς με, Κύ-
 ρι ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοή-
 θεάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΑΗ'. 33.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιδοῦμ, ᾠδὴ τῷ Δαυὶδ.

Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν
 γλώσσῃ μου. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστή-
 ναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἱταπεινώ-
 θην, καὶ ἐσέγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἄλγυμά μου ἀνεκαίνισθ.
 Ἐθιμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελίτῃ μου
 ἠκκουθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. Γινώσκόν μοι,
 Κύριε, τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἔ-
 στί, ἵνα γινῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ, παλαιστὰς ἰθου τὰς ἡμέ-
 ρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν
 τὰ πάντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοι γε ἐν ἐ-

κόνι διαπερεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταρασσεται. Θησαυρίζῃ, καὶ οὐ γινώσκῃ τίνι συνάξῃ αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομένη μου, οὐχὶ ὁ Κύριος καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρὰ σοῦ ἐστίν. Ἀπὸ πικρῶν τῶν ἀνερμῶν μου ῥύσαι με, θνήσκοντες ἔσθοντο ἰδικαίς με. Ἐκωφόθην, καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀπόστησεν ἀπ' ἐμοῦ τὰς μέστιγάς σου Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου, ἐγὼ ἐξέλιπον. Ἐν ἰλαγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐλπίσθαι τῶν ἐκερμῶν μου. Μὴ παραπλησῆσθαι, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι παρὰ σοί, καὶ παρεπίλητος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ὁ Θεὸς μου ἵνα ἀναφύξω, πρὸ τοῦ μὴ ἀπελθεῖν, καὶ οὐκ ἔτι εὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΘ' . 39.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Υπερβύω ὑπὲρ μίαν τὴν Κύριον, καὶ προσέχη μοι καὶ ἐσκέπυσαι τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀνέχηγέ μοι ἐκ λίαντος ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλῦος. Καὶ ἐστῆσεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεβύθη τὰ διαβήματά μου. Καὶ ἐπέβλεπεν εἰς τὸ στόμα μου ῥῆμα καὶνόν, ὅμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁφονταί πολλοί, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἰλπισοῦσιν ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἄνθρωπος, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἰληψὶς αὐτοῦ, καὶ οὗκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας, καὶ ματίας ψευδαί. Πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυράτά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἐστὶ τίς ἠμυνθήσεται σοί. Ἀπήγγεila καὶ ἐλάλησεν, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμὸν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ καταρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον· Ἰδοὺ, ἦνω. Ἐν κυφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἠκούσθησέν, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐαγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· Ἰδοὺ, τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, οὐ ἔγνωκας. Τὴν δι-

πιστότην σου οὐκ ἐρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἐρυψα τὸ ἑλπίς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνης τοὺς εἰσιτιμους σου ἀπ' ἑμοῦ· τὸ ἑλπίς σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντός ἀντιτάσσεται μοι. Ὅτι περισχόν με κακά, ὧς οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἔβουλόμην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἠγκατίλιπέ με. Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ βῆσασθαί με· Κύριε, εἰς τὸ βοηθήσαι μου πρόσχει. Καταισχυθίησαν καὶ ἐντραπίησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἰξᾶραι αὐτήν. Ἀποστραφίστησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυθίησαν οἱ θιλοντὶς μοι κακά. Κομισάσθωνται παρὰ χρῆμα αἰτχύνων αὐτῶν, οἱ λέγοντὶς μοι, Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωνται καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντες σε, Κύριε· καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πίνης. Κύριος φρονεῖ μοι. Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου εἰ σύ, ὁ Θεός μου· μὴ χρονίσας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Μ'. 40.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Μακάριος ὁ σονίων ἐπὶ πτωχόν καὶ πίνητα, ἐν ἡμέραις πονηρᾶς βίβηται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξει αὐτόν, καὶ ζῆται αὐτόν, καὶ μακαρίσει αὐτόν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῶ αὐτόν, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίτης ὀδῶν αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἱστρήσας ἐν τῇ ἀφρωτίδι αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἠλέησόν με, ἴσασι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι. Πότε ἀποθνήσκειται, καὶ ἀπολείται τὸ δόγμα αὐτοῦ; Καὶ ἐκπεριμένετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην, ἰλάσαι ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξεπεριμένετο ἔξω, καὶ ἰλάσαι ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἑμοῦ ἐβιβόριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἑμοῦ

ἐλογίζοντο κακὰ μοι. Λόγον παράνομον κατίθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμέμενος, οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀρετῆς μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δέ, Κύριε, ἐποίησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώτω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνω, ὅτι ταβίληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὲ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκαφίαν ἀντελάβεο, καὶ ἰσχυρώσας με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ'. 41

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ὁ ὅτι τρόπον ἐπιποθεὶ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὕδατων, οὕτως ἐπιποθεὶ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα· πότι ἤξω, καὶ ἐρρήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἰξίχαι ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελύτομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυματοῦς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἱερομολογήσεως ἤχου ἰστιάζοντες. Ἰνατί περιλυτός εἰ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἰνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσων ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἱερομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἱταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰερδάνου, καὶ Ἐρμωνίου, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄδυσσος ἀδυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου. Πάντες οἱ μεταωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ᾧδῃ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἱρῶ τῷ Θεῷ. Ἀντιλήπτωρ μου εἰ. Διὰ τί μου ἐπελάθου; καὶ ἰνατί σκυθρωπάζω; πορεύομαι ἐν τῷ ἐκλίδειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ κατα-

θλασθῆναι τὰ ὀστά μου, ἀναιδίζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λίγναι αὐτούς μοι καθ' ἰκέστην ἡμέραν. Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ἰατί περίλυπος εἰ ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἰατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἰξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. 41.

Τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Κρίνον με, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἵνα ἴθυσαι οὐχ ἑαίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδικου καὶ δολίου βῦσαι με. Ὅτι εὖ εἰ ὁ Θεός κραταίωμα μου, ἰατί ἀπόσω με; καὶ ἰατί σκυθρωπάζων περιύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν, καὶ ἡγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίων σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εὐχαριστοῦμαι πρὸς τὸ θαυμαστόν σου Θεοῦ· πρὸς τὸν Θεόν τὸν ἐνφραίνοντα τὴν νοότητά μου· ἰξομολογήσομαί σοι ἐν κithάρῃ, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου. Ἰατί περίλυπος εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἰατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἰξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΓ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος σὺνέσις τοῖς υἱοῖς Κεφ.

Ο' Θεός, ἐν τοῖς ὧν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατερες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαῖαις. Ἡ χεὶρ σου ἴθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατερόττωσε αὐτούς, ἐκέκωσας λαούς, καὶ ἐξέδαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ βομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Ἀλλ' ἡ διὰ σοῦ, καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμός τοῦ προσώπου σου, ὅτι

πηδούκῃς ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἰ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ὁ
 Θεός μου, ὁ ἐνταλλόμενος τῆς σωτηρίας Ἰσραὴλ. Ἐν σ.ι τοῖς
 ἐχθροῖς ἡμῶν κυριεύσῃς, καὶ ἐν τῷ ἐνόματί σου ἐξουθενώ-
 σαι τοὺς ἐκινισταμένους ἡμῶν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τοξῷ μου
 ἔλπ.ω, καὶ ἡ βομφαία μου οὐ σώσει με. Ἐτώσας γὰρ ἡμᾶς
 ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατή-
 σχυνας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐποι.εθασάμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ
 ἐν τῷ ἐνόματί σου ἐξομολογησάμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νυνὶ οἶ
 ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξήλυσθ' ὁ Θεός ἐν
 ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Ἀπίστειπας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ
 τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυ-
 τούς. Ἐξώκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσις, καὶ ἐν τοῖς ἰθυσὶ
 δίσπειρας ἡμᾶς. Ἀπίδου τὸν λαόν σου ζῆλου τιμῆς, καὶ
 οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἐθευ ἡμᾶς ἐν-
 δοξ. τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτυρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς
 κύκλῳ ἡμῶν. Ἐθευ ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἰθυσὶ, κί-
 νησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή
 μου κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου μου
 ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ φωνῆς ἐνειδίζοντες καὶ καταλαλεῦντες,
 ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐαδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἤλθεν
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν
 τῇ διαθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπίστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία
 ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
 Ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν
 ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ἐνόματος τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλ-
 λότριον. Οὐχὶ ὁ Θεός ἐκζητήσεται ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ
 κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἐνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν
 ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγίρθητι,
 ἵνατί ὕπνοῖς Κύριε; ἀνίστηθι, καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος.
 Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψει; ἐκλανθάνῃ τῆς πτω-
 χείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν, Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς
 χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν. Ἀνά-
 στα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκα τοῦ
 ἐνόματός σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΔ'. 44.

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς σύνεσιν. Ὡδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.*

Ἐξπρῶξτε ἡ καρδίᾳ μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἰγὼ τὰ
ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου, κάλαμος γραμματίως
ἡσυγράφου. Ὁραῖος κάλλι παρὰ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἡ-
ξυχυθὴ χάρις ἐν χεῖρεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησί σε ὁ Θεὸς εἰς
τὸν αἰῶνα. Περίκλωσαι τὴν βορμάν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου,
Δυνατὲ. Τῇ δυνάμει σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἰντάνον
καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλῆυσ. Ἐνεκεν ἀληθείας καὶ προφότητος
καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ
βέλη σου ἡκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται,
ἐν καρδίᾳ τῶν ἰχθύων τοῦ βασιλείου. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· βάθρος εὐθύτητος ἡ βάθρος τῆς
τῆς Βασιλείας. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνο-
μίαν· διὰ τοῦτο ἔχησί σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἑλαϊον ἀγχα-
λίσσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κα-
σία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρίων ἱεραντίνων· ἐξ ὧν
εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλῶν ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ
βασιλῖσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διακρύψας περιβεβλημένη,
πεποικλιμένη. Ἀκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνειν τὸ εὖς
σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς
σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὴς
ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῇ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου
ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλείου ἐσώθη, ἐν κροσσω-
τοῖς χρυτοῖς περιβεβλημένη, πεποικλιμένη. Ἀπενιχθήσονται
τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπως αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς νηπυχθή-
σονται σοι. Ἀπενιχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀ-
χθήσονται εἰς τὸν Βασιλέα. Ἀντί τῶν πατέρων σου ἐγεννή-
θησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ

γενεῶ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ'. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κυρτῶν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταργῇ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὐρύσσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ παράσσειθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθισθαι ἔρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἠχθησαν καὶ ἱταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἱταράχθησαν τὰ ἔρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ῥεῖματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἁγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μίση αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται. βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτ' πρῶτ'. Ἐταράχθησαν ἰθνη, ἐκλίναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἰσαλιέθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διῶτε καὶ ἴδατε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, & ἐθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναίρων πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τέξον συντρίβει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὤψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὤψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Μζ'. 46.

Εἰς τὸ τέλος. ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμὸς.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χαῖρας, ἀλαλέξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιύσεως. Ὅτι Κύριος ὤψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς

μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαούς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξελίξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἡγάπησεν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς. Ἐδοκίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἀρχόντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΖ'. 47.

Ὡδή τοῖς υἱοῖς Κορέ. δευτέρα Σαββάτου.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ἔρει ἁγίου αὐτοῦ. Εὐρίζω, ἀγαλλιάρματι πάσης τῆς γῆς· ὅρα Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βέρασις αὐτῆς γνωσκαίται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἐπλήθυνον ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλιύθησαν, τρόμος ἐπαλάβετο αὐτῶν. Ἐκὶ ὤδινες ὡς τικτούσης· ἐν πνέματι βιαίῳ συντρίβεις πλοῖα Θαρσείς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐθιμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπαλάβομεν, ὁ Θεός, τὸ Πιός σου ἐν μίῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ἐνομή σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἰεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ διξιά σου. Εὐφρανθήτω ἕως Σιών, καὶ ἀγασσάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ὡς τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθί ἐν ταῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδικάσθε τὰς βέρας αὐτῆς, ὅπως ἀν διηγῆσασθί εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὕτως ἴσται ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΗ', 48.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Οἶσα γηγενεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλοῦσις καὶ πένης. Τὸ στόμα μου λαλήσει σφ' αὐν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνοιον. Κληθῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοιξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόδλημά μου. Ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ ποτηρῆς; ἡ ἀνομία τῆς πτίρνῃς μου κυκλώσει με. Οἱ πεπειθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτου αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἱξίλασμα ἑαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἰκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος. Οὐκ ὄφεται καταρθεράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔρρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφου αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ἱπεκαλίσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε. παρασυμβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ δόξ αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωῒ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκαι αὐτὸν λήφεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταθήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἰξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσαλειούσεται ὡς γενεὰς πατέρων αὐτοῦ, ὡς αἰῶνας οὐκ ὄφεται.

ρῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν εὖ συνῆκε· παρουσιάζθη τοῖς
κτίσμασι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Δέξιν, καὶ ἑν. Ἀλληλοεὖτα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΘ'. 49.

Τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησεν, καὶ ἐκάλεισεν τὴν γῆν. Ἀπὸ
ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς
ὠρασιότητος αὐτοῦ, Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦλκε, ὁ Θεὸς ἠμῶν,
καὶ εὖ παρεσιωπήσεται. Πῶρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ
κύκλω αὐτοῦ καταίγῃς σφόδρα, Προσκαλείεται τὸν οὐρανὸν
ἐνω, καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγά-
γεται αὐτῷ τοὺς βασιλεῖς αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν δια-
θήκην αὐτοῦ, ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστιν. Ἀκουσον, λαὸς
μου, καὶ λαλήσῃς σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαι σοι. Ὁ
Θεὸς ὁ Θεὸς σου, ἐγὼ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω
σε, τὰ δὲ ἐλεκευτώματά σου ἐνώπιόν μου, ὅτι διὰ παντός.
Οὐ διέξομαι ἐκ τοῦ εἵλου σου μέσους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποι-
μνίων σου χιμάρους. Ὅτι ἐγὼ ἐστὶ πάντα τὰ θερία τοῦ
ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Ἐγνώκα πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. Ἐὰν
πενάσω, οὐ μὴ σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη, καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγομαι κρέας ταύρων, ἢ αἷμα τρέ-
γων πίωμαι· Θύσων τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνίσιας, καὶ ἀπόδος
τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεισάι με ἐν ἡμίρῃ
θλίψεως σου, καὶ ἐξιλεῖσθαι σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ
ἀμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός· Ἰνατί οὐ ἐκδοθήῃ τὰ δικαίωμάτά μου,
καὶ ἂ ἀλαργήσεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ
δὲ ἐπίσπας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ
ὀπίσω. Εἰ ἰδεώμεν κλέπτειν, συνέτριψας αὐτῷ. καὶ μετὰ
μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπιδόκασιν
κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα. Καθήμε-

νος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλει, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ
τῆς μητρὸς σου ἐτίθει σκάνδαλον· ταῦτα ἵποίησας, καὶ ἐσί-
γησα. Ὑπὶλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἴσασαί σοι ἔμοιρος· ἐλέγχω
σε, καὶ παριστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου.
Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθάνομενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἄρ-
πάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾗ ὁ βυόμενος. Θυσία αἰνέσιως δεξάσα· με,
καὶ ἐκὼς ἐδός, ἥ δαίξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

*Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυτῷ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς
αὐτὸν Νάθαν τὸν Προφῆτην, ἡρῖκα εἰσηλθε πρὸς
Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.*

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν εἰστυμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐκὼς πλέον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἵστί διὰ πάντας.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἵποίησα,
ὅπως ἐν δικαιοσύνῃ ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήρθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν
ἠγάπησας· τὰ ἀδύλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλω-
σάς μοι. ῤαντιῖς με ὑσώπῃ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνίς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουσίτις μοι ἀγαλλία-
σιν καὶ ὑψοσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστιά τεταπαινωμένα.
Ἀπόστρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινέσιν ἐν τοῖς ἐγκά-
τοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλθῃς ἐπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι
τὴν ἀγαλλίαν σου τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ἐδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐκὼς ἐπιστρέψουσι. Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς

σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ὀναγγεῖαί τὴν αἰσίν σου. Ὅτι εἰ ἐβίβησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα εὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντητριμμένον, καρδίαν συντητριμμένην καὶ ταταπεινωμένην ὁ Θεὸς εὐκ ἱξουδανώσει Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδικίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ εἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνείσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΑ'. 51.

Εἰς τὸ τέλος, συνθέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἔλθειν Δαὶδ τὸν Ἰουδαίων· καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ, καὶ εἶπειν αὐτῷ· Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τὶ ἱγκαυχῆ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς, ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν; Ἀδικίαν ἠλογίσατε ἡ γλῶσσά σου, ὥσπερ ξηρὸν ἡκονημένον ἰποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθοσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάντα τὰ βήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δόλιαν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τίλος, ἐκτίλοι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ βίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Ὀφονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γιλάσονται καὶ ἱροῦσι· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος, ὃς εὐκ ἔβητο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλεότου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὥσαί ἰλαία κατὰ καρπὸς ἐν τῷ οἴῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τῷ ὀλεῷ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἱξομολογήσomal σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἰποίησας, καὶ ὑπομε ῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΒ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος. ὑπὲρ Μαελλίθ, συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ἄρρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός. Διηβή-
ρησαν, καὶ ἐξεδιλόχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.
Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
τοὺ ἰδοὺν αἱ ἔστι συνιών, ἢ ἐκλεκτῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέλι-
ναν, ἅμα ἠχηρώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν
ὥς ἐγὼς. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες αἱ ἐργαζόμεναι τὴν ἀνομίαν,
αἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσῃ ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ
ἐπικαλίσαντο. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι
ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι
ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ
Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέφει τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

*Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως· τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ
ἔλθειν τοῖς Ζιβαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· Οὐκ
ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν.*

Ο· Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνά-
μει σου κρινεῖς με. Ὁ Θεός, ἐσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἄλλότριοι ἐναντί-
στησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ
οὐ προίθαιτο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεός βοηθῶ
μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψαι
τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐ-
τούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου,
Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἑρρύσω με, καὶ ἐν
ταῖς ἐχθροῖς μου ἐπαῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ' . 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Ενώτισαι ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ἐκπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσακούσόν μου. Ἐλπίσθην ἐν τῇ ἀδελφεσίᾳ μου, καὶ ἱταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἰχθυοῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλινα· ἐπ' ἰμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνίκητόν με. Ἡ καρδία μου ἱταράχθη ἐν ἱμοί, καὶ δικαία θανάτου ἐπίπαισεν ἐπ' ἰμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἰμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα. Τίς δώσει καὶ πτέρυγας ὡς αἰ· περιστρεῖ, καὶ πτασθήσομαι, καὶ καταπαύσω; Ἰδοὺ, ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμενὴ τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοφυχίας, καὶ ἀπὸ καταγιγίδους. Κατακόγτισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι ᾤδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἠμίρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλειπεν ἐκ τῶν πηλαταιῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἰχθυὸς ἀνείδει με, ὑπήνευκα ἔν. Καὶ εἰ ὁ μισθὸν με ἐπ' ἰμέ ἐπεγαλορηγόνησιν, ἐκρύβην ἔν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόφυχε, ἡγυμῶν μου, καὶ γνωστέ μου. Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἰδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὕμνοισι. Ἐλπίτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄβυσσον ζῶντας. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεόν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσέκουσέ μου. Ἐσπύρας, καὶ πρῶτ', καὶ μεσημέριος διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγεῖλω, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λοτρώσεται ἐν ἐρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἱμοί. Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐρεσθήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτινα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἐποιδόναι. Ἐδιδόλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀρ-

γῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἡ-
παλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ θλαίων, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολί-
δας. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέμινάν σου, καὶ αὐτὸς σε
διαθρήψῃ· οὐ δώσεις εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δέ, ὁ
Θεός, κατέξεις αὐτοὺς εἰς φρίκα διαθοράς. Ἄνδρες αἱμάτων
καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἰγὼ δέ,
Κύριε, ἔλπιω ἐπὶ σί.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ' . 55.

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων με-
μακρυνμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε
ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.*

Ελπίσόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐβλῆψε με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροὶ μου
ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.
Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἰγὼ δὲ ἔλπιω ἐπὶ σί. Ἐν τῷ Θεῷ
ἐπακρίσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπινα, οὐ φοβηθήσο-
μαι τί ποιήσει μοι σάρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου
ἐβδελύσσοντο, κατ' ἑμοῦ πάντες οἱ δικλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κα-
κόν. Παρακίησουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου
φελάξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηδε-
νὸς σώσει αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατέξεις. Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν
μου ἐξήγγιλά σοι, ἴδου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου. Ὡς καὶ
ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροὶ μου εἰς τὰ ὕδατα.
Ἐν ᾧ ἐν χεῖρσιν ἐπικαλίσωμαι σοι, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου
εἰ σὺ. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνίσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνίσω λόγον·
ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπινα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Ἐν ἡμέρᾳ, ὁ Θεός, εὐχαί, ὅς ἀποδώσω αἰνίσειάς σου. Ὅτι ἔρυσσε
τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων,

καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος, εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΖ'. 56.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαούλ εἰς τὸ σπῆλαιον.

Ελίπσόν με, ὁ Θεός, ἐλίπσόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πίπτειν ἡ φυγὴ μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἴλπιω, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Εκκρέξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψίστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπίσταιλαν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ἐναυδὸς τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξαπίσταιλαν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἔρρύσκατο τὴν φυγὴν μου ἐκ μέσου σκύμων· ἰκοιμήθην τεταραγμένος. Γιγί ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεία. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν φυγὴν μου. ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐπέκειον εἰς αὐτόν. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἔσομαι καὶ φιλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγίρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγίρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγαυθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαοῖς, Κύριε, φιλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσι. Ὅτι ἐμαγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΖ'. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

Εὖ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε εὐθείας κρίνατε, οἱ υἱοὶ

τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθαι ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐδόλησαν ψευδῆ. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐρωσίωσιν τοῦ θανάτου, ὥστε ἀσπίδος κωρύξῃ, καὶ βυσσοῦς τὰ ὕδα αὐτῆς. Ἦτις οὐκ ἐσκακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακεύεται φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ. Ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ἐδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μάλας τῶν λέόντων συνήλασεν ὁ Κύριος. Ἐξουθενωθήσονται ὥστε ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντεναὶ τὸ τέξον αὐτοῦ ἰσὺς οὐκ ἀσθενήσουσιν. Ὅτι κηρὸς τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται· ἐπισὶ πῦρ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνελθῆναι τὰς ἀδικίας αὐτῶν τὴν βέβηλον, ὥστε ζῶντας, ὥστε ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτοὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐδικήσῃν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νύψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ὁ ἄνθρωπος· Εἰ ἄρα ἰστί καρπὸς τῷ δίκαιῳ, ἄρα ἰστί ἐ ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΗ'. 58.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἀπέστειλε Σαουλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν δίκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Εξελὸς με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπαρισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαι με. Ῥύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σῶτέν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπίθιντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. Οὐτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε· ἀντι ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατέβηνα. Ἐξηγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε· καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Τερατῆλ. Πρὸς ἄρχας τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτιρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρίψουσιν εἰς ἐπίβραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύνες, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ, αὐτοὶ ἀποφθίγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ βρυγαὶ ἐν

τοῖς χαίλισιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ, Κύρια ἐγκαλέσεις αὐτούς, ἐξουθενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς εἰς φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἑλπίς σου προσθήσεται. Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μὴ ποτε ἐπιλάβωνται τοῦ νόμου σου. Διασκορπίσον αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτούς ἐς ὑπερασπιστῆς μου, Κύρια. Ἄμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χαλίων αὐτῶν· καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἄρας καὶ ψεύδους διαγγαλήσονται ἐν συνταλαίᾳ, ἐν ὀργῇ συνταλείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεός διεσπόξεν τοῦ Τακῶδ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύνες, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἔσθῃ δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἔσσομαι ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτον τὸ ἑλπίς σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σὺ ἑλπίς μου· ὅτι σὺ ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἑλπίς μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΘ' . 59.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις· εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυίδ, εἰς διδασχὴν, ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβάδ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδῶμ ἐν τῇ γάραγγι τῶν Ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

☉ Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθίσεις ἡμᾶς· ὀργίσθης, καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς. Συνέσωσας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἰσαλεύθη. Ἐβούλεας τῷ λαῷ σου σκληρόν, ἐπέτινας ἡμᾶς σῖτον κατανόξιας. Ἐβούλεας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τέλους. Ὅπως ἐν βοσθῶσιν· οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἱσάκουσόν μου. Ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· Ἀγαλλιέσσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν

σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἑμός ἐστι Μα-
νασσή, καὶ Ἑρραία κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Τούδας
βροχίως μου, Μωάβ λίθος τῆς ἰλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰου-
μαὶν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἡμεῖς ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
Τίς ἀπέξει με εἰς πόλιν περιουχῆς; ἢ τίς ἰδηγήσει με εἰς τῆς
Ἰουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀποσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐ-
ξελύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν; Δὲς ἡμῖν βεβήκων ἐκ
θλίψεως, καὶ ματαίᾳ σωτηρίᾳ ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιή-
σωμεν δόξαν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 60.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.

Εἰσάκουτον ὁ Θεός, τῆς διησιῶς μου, πρόσχες τῇ προ-
συχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκίραξα, ἐν τῷ
ἀκηδέσσει τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με. Ὁδήγησάς
με, ἐπὶ ἰγνύθους ἰλπίς μου, πύργος ἰσχύος, ἀπὸ προσώπου ἰ-
χθύου. Παροικῆσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκα-
πασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγίων σου. Ὅτι σὺ, ὁ Θεός,
εἰσέκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἰδὼνας κληρονομίαν τοῖς φοβουμέ-
νοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἑρ' ἡμέρας τοῦ βασιλῆως προ-
σθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ
εἰς τὸν αἰῶνα ἰσχυρὸς τοῦ Θεοῦ· ἔλιος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς
ἐκζητήσει; Οὕτω φηλῶ τὸ ὄνοματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ
ἀποδοῦναι με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΣΑ'. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιδοῦμ· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγίσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ
τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου, καὶ Σωτὴρ μου,
ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἐως ποῦτε ἐπι-τί-

θεοὶ ἐκ' ἀνθρώπων; φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλι-
μένῳ, καὶ φραγμῷ ὡρμένῳ; Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἔβουλεύσαντο
ἐπώσασθαι, ἰδὼμεν ἐν δίκῃ· τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν,
καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καταφῶντο. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγητι ἡ
ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονὴ μου. Ὅτι αὐτὸς Θεὸς
μου, καὶ Σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.
Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς
βοηθείας μου, καὶ ἡ ἰλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν
πάντα συναγωγὴ λαῶν, ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας
ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι εἰ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικήσαι· αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ'
ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπικρατεῖτε πλεῖστος ἐὼν βίη,
μὴ προστίθεσθε καρδίαν. Ἀπαξ ἐλέλησεν ὁ Θεός· δύο ταῦτα
ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σοῦ, Κύριε τὸ ἔλεος· ὅτι
οὐ ἀποδώσεις ἐκείνῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΒ' . 62 .

*Τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰουδαίας.*

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίφησέ σε ἡ
ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβύτῳ
καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤρθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύ-
ναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
ζωῆς, τὰ χεῖλη μου ἐπανέσουςί σε. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ
ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ
στίατος καὶ πύοτος ἐμπληροθῇ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀ-
γαλλιᾶσεως αἰνέσῃ τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευσεν σου ἐπὶ τῆς
στροφῆς μου, ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐμελίτων εἰς σέ. Ὅτι ἰγανήθης
βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν μου ἀγαλλιάσο-
μαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ἐπίσω σου, ἡμεῖς δὲ ἀντελάβετο ἡ
δόξα σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μέτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσε-
λεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖ-

ρας βερφαίει, μερίδες ἀλωπίκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐφρανήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπικινθήσεται πᾶς ὁ ὄμιλος ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνερράγη στόμα λαλούντων δόξα.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΓ'. 63.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ εἶσεθαι με πρὸς σὲ· ἀπὸ φόβου ἰχθυοῦ ἐξελθὼ τὴν ψυχὴν μου. Στείλασόν με ἀπὸ συστρόφης πονηρομένων, ἀπὸ πλῆθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἱ τινες ἠκόνησαν ὡς βερφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτιναν τοξὸν αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν. τοῦ κατατοξίσαι ἐν ἀποκρύφῳ θυμῳ. Ἐξέπει-α κατατοξίσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. Διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγ.δα· εἶπον· Τι ὄψεται αὐτοῖς; Ἐξηρεύτησαν ἀ-ορίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Περιελύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδίᾳ βελίᾳ· καὶ ὀφωθήσεται ὁ Θεός. Βάρος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν καὶ ἐξηθῆνεν ἐπ' αὐτούς αἱ γλώσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς· καὶ ἐφωδῆθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνέκω. Εὐφρανθήσεται δικαίος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰλαῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπικινθήσεται πάντες οἱ εὐθις τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΔΔ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ψόδης τῷ Δαυίδ.

Ὁδὴ Ἰερεμίου καὶ Ἰεζεκιήλ, καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἐμελλόν ἐκπορεύεσθαι.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται

ἐν ἡγῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εὐλόγησον προσηυχῆς μου, πρὸς εἰ πάντα
 ἀπὸ ἔξω. Λόγοι ἀνέμων ὑπερευνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀ-
 σιδεαῖς ἡμῶν οὐ ἴλαστο. Μακάριοι, ἐν ἐξελίξῃ καὶ προσελά-
 βου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πληθυσθήματα ἐν τοῖς
 ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιοι δὲ καὶ σου, θιωμαστὸς ἐν δικαιο-
 σύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἰλκίς πάν-
 των τῶν πειράτων τῆ· γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν. Ἐ-
 τοιμάζων ὤρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιζωσμένοις ἐν δυναστείᾳ· ὁ
 συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἔχεις κυμάτων αὐτῆς
 τῆς ὑποστήσεται· Ταραχθήσονται τὰ ἰδιῶτα καὶ φοβηθήσονται
 οἱ κατοικοῦντες τὰ πείρατα ἐπὶ τῶν σημείων σου· ἰξόδους πρῶτας
 καὶ ἰσπίρας τέρψιμι. Ἐπισκίψω τὴν γῆν, καὶ ἱμίνουσας αὐτήν,
 ἐπληθύνουσας τοῦ πληντίζαι αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπλη-
 ρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοι-
 μασία. Τὰς αὐλακὰς αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα
 αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόνι αὐτῆς ὠρραθήσεται ἀνατέλλουσα.
 Εὐλογήσῃσι τὸν στίφινον τοῦ ἱουκτοῦ τῆς χρησιότητός σου,
 καὶ τὰ πιδία σου πλησθήσονται πόδατος. Πικθήσονται τὰ
 ὠρεῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. Ἐ-
 νιόουσιν οἱ κρηνοὶ τῶν πρὸ ἰδίων, καὶ αἱ κελεύθεις πληθυνοῦντι
 εἶπον· κεκράζονται, καὶ γὰρ ὁμνήσωσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ' . 65.

Εἰς τὸ τέλος, ὥδῃ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Ἄλαλάζετε τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνό-
 ματι αὐτοῦ, ὅτι δόξαν ἐν αἰῶσι αὐτοῦ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς
 φοβερά τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πληθὺ τῆς δυνάμεώς σου φύσων-
 ται σε οἱ ἰχθύες σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ
 ψαλτάτωσάν σοι· ψαλτάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστη. Διῶ-
 τε, καὶ ἴθιτε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ
 τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς
 ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Ἐκεί ἐφφρανησθήματα ἐπ'
 αὐτῷ τῷ διεσπάζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὁ-

οφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἱθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες, μὴ φοβέσθωσαν ἐν ταυτοῖς. Εὐλογεῖτε, ἱθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκούσασθε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τοῦ θερμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοῖς πόδας μου. Ὅτι ἰδοθήμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὥς πυρεῖται τὸ ἀργύριον, Εἰσήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν παγίδα· ἱθνη θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεδίδασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναφυγὴν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὑλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὥς ἐκίσταλι τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησας τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὁλοκαυτώματα μεμελεωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγῆσμαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησας τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκίκραξα, καὶ ὤφωσα ὑπὸ τὴν γλῶττίαν μου. Ἀδικίαν εἰ ἰδεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ ἐπισκουσάτω μου Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσείχε τῇ φωνῇ τῆς δικηαίας μου. Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὃς εὖ ἐπίτετε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεός εὐκτηρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπεφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡμῖν· ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινώσκειν ἐν τῇ γῇ τὴν ἰδύαν σου, ἐν πλάσιν ἱθνησι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιέσθωσαν ἱθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἱθνη ἐν τῇ γῇ ἐδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἰδοὺ τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῖσα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος. Ὁδὴς ψαλμοῦ τοῦ Δαυὶδ.

Αναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκερπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλαίπει καπνὸς ἐκλαπέντως· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἰσώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἀσπασαίτω Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁμοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ θυσίων, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἀγαλλιάσθω ἰσώπιον αὐτοῦ. παραχθὴ ὡς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὁρσανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χρηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς κατοικίξει μονετρόπους ἐν εἰκῇ. Ἐξάγων πεπειδημένους ἐν ἀνδράσι, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τέφραις. Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἰσώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἰσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἐσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ. Βρεχὴν ἰκούσιον ἀφορίης, ὁ Θεὸς, τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἡσθίνας, ἡ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ὄρα σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοιμάσας ἐν τῇ χρησιμότητι σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δώσει βῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγίπτου, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκύλα. Ἐν κοιμηθῆτι ἀναμίσειν τῶν κλέρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιτηγυρωμένοι, καὶ τὰ μετάφρετα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ. Ἐν τῷ διαστίλλειν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεὺς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σαλμών. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος, πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἰναὶ ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα· τὸ ὄρος δ' εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκευάσει εἰς τέλος. Τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνοῦντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ, ἦν ἐν τῷ ἁγίῳ. Ἀνέβη εἰς ὕψος, ἤχημαλῶτσας αἰχμαλωσίαν, Πλαθεὶς δόμα· τα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθεῦντας τοῦ κατασκευάσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατενο-

δώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ δι' ἐξουσίας τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθήλασε κεφαλὰς ἰχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχῶς δια-
 διαπορευμένων ἐν πλημυελείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· Ἐκ βα-
 σάν ἱπιστρίψω, ἱπιστρίψω ἐν βυθεῖς θαλάσσης. Ὅπως ἐν βαρῇ
 ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶττα τῶν κονῶν σου ἐξ ἰχθρῶν
 παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ περιβαῖαι σου, ὁ Θεός, αἱ περιβαῖαι
 τῷ Θεῷ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ, Προέβησαν ἀρ-
 χοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ ναυιδῶν τυμπανιστριῶν.
 Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰ-
 σραήλ. Ἐκὼ Βασιλεῖς νεώτεροι ἐν ἰσχύει, ἀρχοντες· Τοῦδε
 ἡγεμόνες αὐτῶν, ἀρχοντες· Ζαβουλὼν, ἀρχοντες· Ναφθααίμ.
 Ἐστίαται ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμει σου, ὁ Θεός, τοῦτο,
 ὁ καταργῶσα ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ νεοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
 σοὶ οἰκοῦσι βασιλεῖς ἰσά. Ἐπιτίμησον ταῖς θηρίαις τοῦ καλά-
 μευ, ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς θαλάσσαις τῶν λαῶν,
 τοῦ ἐγκαλισθῆναι τοὺς δεικνυμένους τῷ ἀργαλίῳ. Διεσκόρ-
 πον ἔθνη τὰ τοὺς πολλοὺς διλόντα· ἔξωσι πρίσθαι ἐξ Αἰ-
 γύπτου, Αἰθιοπία πρὸς θάλασσαν χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασι-
 λεῖαι τῆς γῆς ἔκταται τῷ Θεῷ. φίλαται τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιθεθ-
 κότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ, ἔσται
 τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμειος. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν
 Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δυνάμις αὐτοῦ ἐν ταῖς
 νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰ-
 σραὴλ αὐτὸς δώσει δυνάμει καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
 εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Σωσέν με, ὁ Θεός, ἐτι εἰσέθλωσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὸν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθεν

εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγίγς καταπίντοί με. Ἐκοπίσασα κρέζων, ἰδραγγίασιν ὁ λάρυξ μου, ἔξιλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἱλιζίν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληνύθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με ἑωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἰχθρεὶ μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδικίαι· ὁ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίηυσον. Ὁ Θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημύλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθῆισαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυναμίων. Μὴδὲ ἐντραπήισαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντίς σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ. Ὅτι ἐνικά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψιν ἐντροπὴν τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπὸ πλῆθος ὀνειδισμῶν ἐγενήθη τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξίνοις τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ σῆκου σου κατέργαί με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ἐκδιζόντων σε ἐπίπισον ἐπ' ἐμὲ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν ἡσταις τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμὸς ἐμοί. Καὶ ἔθιμην τὸ ἐνδύμα μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἤδεόσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἐψάλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σε, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῇ πλήθει τοῦ ἔλεους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσάν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἱμπαγῶ· βυθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βυθίων τῶν ὕδατων. Μὴ με καταποντισάτω καταγίγς ὕδατος, μηδὲ καταπίτω με βυθός, μηδὲ συσχίτω ἐπ' ἐμὲ φρεῖρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν εὐκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχεῖς τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἔλεα τῶν ἰχθρῶν μου ρυταί με. Σὺ γὰρ γνώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξεν· καὶ παρεκάλουντας, καὶ οὐχ εὗρον· Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρώμα μου γελῆν, καὶ εἰς τὴν ἑψάν μου ἰπόσιτόν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπέδοσιν, καὶ εἰς σκάνταλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ

σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ γύμ. Ἀλληλοῦσα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Ο'. 70.

*Τῷ Δαυίδ, ψαλμοὶ τῶν νῦν Ἰωνάδὰβ, καὶ τῶν πρώ-
των αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.*

Επὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασυνθῇς ἐν τὸν αἰῶ-
να· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με, καὶ ἐξέλθου με. Κλῖνον πρὸς
με τὸ οὖς σου, καὶ σῶτόν με. Γενού μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπι-
στὴν, καὶ εἰς τύπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαι με. Ὅτι στερίωμά μου
καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ Θεός μου, ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἐ-
μάρτυρός, ἐκ χειρὸς παρανομούντος καὶ ἀδικούντος. Ὅτι σὺ
εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.
Ἐπὶ σὲ ἐπιστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σὺ
μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὑμνησίς μου διαπαντός· ὡσαύτ' ἔταρας
ἐγνήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταίος. Πληρω-
θήτω τὸ στόμα μου ἀνέσσω· ὥπως ὁμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην
τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρίπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς
καιρὸν γῆρας, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύον μου μὴ ἐγκαταλίπῃς
με. Ὅτι εἰπὼν οἱ ἐχθροὶ μου ἔμοι, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυ-
χήν μου ἰβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λίγονται· Ὁ Θεὸς ἐγκα-
τίλπειν αὐτόν· καταλύωξετε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ
ἔστιν ὁ βούμηνος. Ὁ Θεός μου, μὴ μακρόνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ
Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Δισχυνθήτωσαν καὶ
ἐκλείψωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλίσθη-
ται αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπῇ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι. Ἐγὼ
δὲ διαπαντ. εἰς ἑλπίω ἐπὶ σὲ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰ-
ωνίαν σου. Τὸ στόμα μου ἀγγελίαι τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην
τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνω γραμματείας·
ἐσαλεύσονται ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δι-

καισούνης σου μόνου. Ὁ Θεός μου, ἡ ἰδιαιτέρεός με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγεῖλω τὰ θαυμάσιά σου. Καὶ ὡς γήρως καὶ πρεσβύτου, ὁ Θεός μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἐως ἂν ἀπαγγεῖλω τὴν βρῆχίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένη. Τὴν δυνατείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεός, ὡς τῶν ὀφίστων, ἡ ἰσότης με μεγαλιῶ· ὁ Θεός, τίς ὁμοίός σοι; Ὅσας ἰδίαιάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς· καὶ ἐπιστρίψας ἰζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγίς με. Ἐπιδόνασθαι ἐπ' ἐμέ τὴν μεγαλοσύνην σου, καὶ ἐπιστρίψας περικάλυψάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς, πάλιν ἀνήγαγίς με. Καὶ γάρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαοῖς, Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀληθείάν σου, ὁ Θεός· ψαλῶ σοὶ ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀγαλλιᾶσονται τὰ χεῖρά μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἥν ἰλυτρώσω. Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ἔλθῃ τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν ἀλεχυνθῶσι καὶ ἐνσραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΑ'. 71.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς Σολομῶν, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλείου. Κρίναι τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεὶ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πεινῶντων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμηνεὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταδύσεται ὡς ἡλὶς ἐπὶ πόλεον, καὶ ὥσπερ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης, ὡς οὐ ἀνταχειρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ὡς θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ὡς περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προσκυνοῦνται Αἰθίοπαι, καὶ οἱ ἰχθῦοι αὐτοῦ χεῖν λαίξουσιν. Βασιλεῖς Θαρσοῦς καὶ νῆσοι δῶρα προσέσκεισιν, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσιν. Καὶ προσκυνήσου-

σιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἱρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστεω, καὶ πίνητα, ὃ οὐκ ὑπῆρχε βοηθός. Φάσεται πτωχοῦ καὶ πίνητος, καὶ φυγῆς πινήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς θυγὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρίων· ὑπεραρθῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χάρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δοξῆς αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γίνετο, γίνετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΒ' . 72.

Ἐξέλιπον οἱ θυνοὶ Δαυὶδ υἱοῦ Ἰεσσαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσύριον.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Ἐμοῦ οἱ παρὰ μικρὸν ἰσαλειύθησαν αἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξέχυθῃ τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, ἀρῆνην ἀμαρτωλῶν θυμῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάθεσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερῶμα ἐν τῇ μέστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ ἰσά, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. Ἐξελίσσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διχθήσονται εἰς διάθεσιν καρδίας, διανοήθησαν, καὶ ἠλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὄφος ἠλάλησαν. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ

γλώσσα αὐτῶν διπλήθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψα ὁ λαός μου ἵστασθαι, καὶ ἡμίραι πλήρεις εὐφρανθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον· Πῶς ἔγνω ὁ Θεός· καὶ εἰ ἔστι γνώσκῃ ἐν τῷ Ὑψίστῳ. Ἰδοὺ, οὕτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ εὐθυνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτος. Καὶ εἶπα· Ἄρα ματαίως ἰδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνυψάμην ἐν ἀδωαῖς τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἐγναύμην μεμαστιγωμένος ἐλθὼν τὴν ἡμίραν, καὶ ὁ ἐλεγχός μου εἰς τὰς πρῆλας. Εἰ ἔλεγον· Διηγῆσομαι οὕτως· Ἰδοὺ, τῇ γενεῇ τῶν υἱῶν σου ἥσυνθήτηκα. Καὶ ἐπίλαβον τοῦ γνώσκειν, τοῦτο κέκος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. Ἔως οὗ ἐσέβην εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἰσχυρά αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔβου αὐτοῖς κακῶ, κατίβηλας αὐτοῖς ἐν τῷ ἐκερθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἱρῆμωσιν, ἐξέπινα ἐξέλιπον, ἀπώλουντο, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνώπιον ἐξεγερμένου, Κύρια, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουθενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοικώθησαν· κῆγῶ ἐξουθενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων. Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί, κῆγῶ διεπαντός μετὰ σοῦ Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ἐδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σου τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεός τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρυσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τῷ προσκολλησθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι τίθεισθαι ἐν τῷ Κυρίῳ μου τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαι με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓ' . 73.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώτω εἰς τέλος; ὤργισθῃ ὁ θυμός σου ἐπὶ κρίματα νομῆς σου; Μήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίθου ἐπ' ἀρχῆς. Ἐκστρώσω βάθρον κληρονομίας σου· ὅρος Σιών

ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἱππονηροῦντο ὃ ἰχθὺς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ ἀνικαυχήσαντι οἱ μισῶντίς σε ἐν μέτῳ τῆς ἰορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὥς εἰς τὴν ἐξοδὸν ὑπερένω. Ὡς ἐν ἔρυμφ ἑύλων, ἀξίναι· ἰξικοῖσαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐκπαλίει καὶ λαξυτηρίῳ κατίτραξαν αὐτήν. Ἐνιπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἰδιόθλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγίνεσσι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. Δαῖτε, καὶ καταπέσωμαι πάσας τὰς ἰορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι, ὥς πότε ὃ Θεὸς ὀνειδιῇ ὃ ἰχθὺς, παροξυνῇ ὃ ὑπανατίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἰνατί ἀποστρέψεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν διεξίτι σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, ἐργάσατο σωτηρίαν ἐν μέτῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωταις ἐν τῇ θυμῷ σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὄδατος. Σὺ συνέθλασαι τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἰδοὺ αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοσι. Σὺ οὐρέστης πηγᾶς καὶ χυμῶντος, σὺ ἐξήραναι ποταμούς· Ἠΐμα. Σὺ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῖσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὥραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἐαρ, σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης· ἰχθὺς ὀνειδίσει τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἔρρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς τοῖς θεοῖς ψυχὴν ἱσομολογούμενην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πνιγμένων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς γῆς οἰκῶν ἐνομιῶν. Μὴ ἀποστραφῇτω τεταπεινωμένοι καὶ κατησχυμένοι, πτωχοὶ καὶ πίνης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὃ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμού σου τοῦ ὑπὸ ἄρρηνος ὄλην τὴν ἡμίραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἐνέβη διαπνεύς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦ(α,

ΨΑΛΜΟΣ ΟΔ'. 74.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Εξομολογησάμεθά σοι, ὁ Θεός, ἐξομολογησάμεθά σοι, καὶ ἰπικαλισάμεθα τὸ ὄνομα σου. Διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ὅταν λάβω χαιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἱσταρίωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· Μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι· Μὴ ὑφεῖτε κίρας. Μὴ ἱπαίρατε εἰς ὄψος τὸ κίρας ἡμῶν, καὶ μὴ λαλιῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ θυμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρίων· ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστι. Τοῦτον ταπεινοί, καὶ τοῦτον ὑψί· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου εἶναι ἀκράτου, πλήρης κεράσματος. Καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυφίας αὐτοῦ οὐκ ἐξικανώθη, πίνονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ, καὶ πάντα τὰ κίρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑφωθήσεται τὸ κίρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ'. 75.

*Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ,
ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσάφριον.*

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν ἐρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Καὶ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τέξων, ὅπλον καὶ βιβραρίαν καὶ πόλεμον. Φωτίξαις οὐ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρίων αἰώνων· ἱταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐκ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἰπικτησίως σου, ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἰπιδιδικητάς τοις ἱπτοῖς. Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι, ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν· γῆ ἰφοβήθη καὶ ἠσούχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σώσει

πάντας τοὺς πρᾶξις τῆς γῆς. Ὅτι ἐνθήμεον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκάταλειμμά ἐνθυμίου ἰορτάσαι σοι. Ἐξοδοὶ καὶ ἀπόδοσι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλοι αὐτοῦ εἰσοῦσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΣ'. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδοιούμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκίκραξα, φωνὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα. ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπητήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην, ἠδολίσχησα, καὶ ἐλιγοφύχησα τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἰταράχθην, καὶ οὐκ ἠλόγησα. Διυλογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολίσχουν, καὶ ἰσκαλλι τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπόσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἐτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπεκέφη; συνετέλεσε βῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς ἐξέως τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν ταῖς ἐκτελέσεσιν σου ἀδολίσχησω Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ δόξα σου· τίς Θεός ὡς εἶ, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; οὐ αἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν ἐκταμίαν σου· Πυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱούς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἰδοσάν σε ὁ ἄνα, ὁ Θεός, εἰδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐρεθίσθησαν, ἰταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος ἡχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βῆλα σου διακορεῦνται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἔσαν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκου-

μίνη· ἰσαλιύθη, καὶ εὐτρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τρίβαι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὁδηγήσας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΟΖ'. 77.

*Ἀρμονίῃς Ἱερῆς μελιηδέα ᾠσματα Δαυίδ.
Συνέσωσε τῷ Ἀσάφ.*

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθίγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν, καὶ ἐγνωμεν, αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν· Οὐκ ἐκρίθη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσεις τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἔποιήσα. Καὶ ἐκίστησι μαρτύριοι ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμοι ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ. Ὅσα ἐπιτίλλοτο τοῖς πατέράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα. Υἱοὶ οἱ τευχησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Τὸ θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Τὸ μὴ γίνωνται, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα. Γενεὰ, ἣτις οὐ κατεύθυνα τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστάθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ ἑρπύλλοντες καὶ βάλλοντες τόξους, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολλῇ μου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠδουλόγησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπιλάθοντο τῶν ἐπαγγελιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἔποιήσαι θαυμάσια, ἐν γῇ Αἴγυπτῳ, ἐν ποδῶν Τάνως. Αἰρνήθη θάλασσαν, καὶ διήγαγε

αὐτοῖς, παρέστησαν ὕδατα ὡσεὶ ἄσπετον. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νερίῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέβρηξεν πίτραν ἐν ἱρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα. Καὶ προσέειπεν ὅτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ, παρεκέκραναν τὸν Ὑψίστον ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἐξαιείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ καταλάβησεν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· Μὴ θυμώσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τρέπιζαν ἐν ἱρήμῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξεν πίτραν, καὶ ἐβρίσεν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι καταχύσθησαν. Μὴ κοῖ ἄρτον δύνатаι δοῦναι, ἢ ἐτοιμάσαι τρέπιζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔκτεσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνέβη ἐκ Τακῶβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτοῦ. Κ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε· Καὶ ἐβρέξεν αὐτοῖς μένεα φαγῆν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκε αὐτοῖς. Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὲν ἐπιστείλειν αὐτοῖς εἰς πληθυσμὸν. Ἀπῆρε νότον ἐκ οὐρανοῦ, καὶ ἐκέχηγεν ἐν τῇ ἐνέμῳ αὐτοῦ λίβα. Καὶ ἐβρέξεν ἐπ' οὐτοὺς ὡσεὶ γαῖαν σέρνας, καὶ ὡσεὶ ἄμμιον θαλασσῶν πιταρὰ πτερωτά. Καὶ ἐτίπασον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύμα τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἡνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστέρηθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἐπεὶ τῆς βρώσεως εὐσεῖς ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς. Καὶ ἀπείκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ὅτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. Ὅταν ἀπείκτεινεν αὐτοὺς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπίστρεφον, καὶ ὠμώριζον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἵστι, καὶ ὁ Θεὸς Ὑψίστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἵστι. Καὶ ἠγάπησαν αὐτόν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐβόησαν αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐδοῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστάθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτοὺς δὲ ἵστιν

σατο τὴν σκηνὴν Σιλόμ, σκηνώμα, ὃ κατασκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχύον αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ρομφαίᾳ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερῖδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέρχαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ρομφαίᾳ ἔπαιον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐκ ἀλυτθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραυγαλῶς ἐξ εἵνους. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὕψισα, θυμὸς αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπόσωσε τὸ σκηνώμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἑβραϊμ οὐκ ἐξελίξατο. Καὶ ἐξελίξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησεν. Καὶ φαυλόμησεν ὡς μονοκίρωτος τὸ ἅγιον αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ θιμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων ἐξόπισθεν τῶν λοχωρμένων ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνων Ἰακώβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἰσοίμασεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΗ'. 78.

Τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς, ἦλθες ἐλθε εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἰμίαναν τὸν λαόν τὸν ἅγιόν σου. Ἐθετο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀχυροφυλάκιον· ἔθιντο τὰ θησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πατινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν βοῶν σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέλεον τὸ αἶμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύλιψ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν θυμὸς τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύλιψ ἡμῶν. Ἐκεί ποτε, Κύριε, ὀργισθῇς εἰς τίλος· ἐκκαλεῖται ὡς πῦρ ὁ ζῆλος σου· ἔσχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλεῖς, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπικαλίσαντο. Ὅτι κατέρχαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρέμωσαν· μὴ μνηστῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμεῖς οἱ οἱ

ριε, ὅτι ἐπὶ τῷ χεύσαμεν σφοδρά· Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ
 σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα κεν τῆς θόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύρια,
 ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν
 τοῦ ὀνόματός σου. Μήποτε εἰπῶσι τὰ ἔθνη· Ποῦ ἔστιν ὁ
 Θεὸς αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν
 ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων
 σου τοῦ ἐκκεχυμένου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς
 τῶν πιπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχί-
 ονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. Ἀ-
 πόδος ταῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπαπλάσιονα εἰς τὸν κόλπον
 αὐτῶν τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὀνειδίσκιν σε Κύριε.
 Ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου· ἀνομολο-
 γησόμεθά σοι ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γε-
 νεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνέσιν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΘΘ'. 79.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον
 τῷ Ἀσαφ ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο πομαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ προ-
 βάτον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμ-
 φάνησι ἐναντίον Ἐφραΐμ καὶ Βενιαμὴν καὶ Μανασσῆ. Ἐ-
 ξέγειρον τὴν δυνάμειάν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,
 καὶ σωθησόμεθα. Κύρια ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως ποτε
 ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δαλῶν σε; Ὑπομῖς ἡμᾶς
 ἄρτον ὀακρῶν, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ,
 Ἐθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλονίαν ταῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχ-
 θροὶ ἡμῶν ἐμυκτηρίσαν· ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνά-
 μεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,
 καὶ σωθησόμεθα. Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, ἐξέθα-
 λες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὁδοποιήσας ἐμπρο-
 σθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλή-
 ρωσας τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιά αὐτῆς, καὶ αἱ ἀνα-
 δεινδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλη-
 ματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμὸν τὰς πα-
 ραφυσῶν αὐτῆς. Ἰνα τί καθεῖλες τὸν φοῶνιόν αὐτῆς, καὶ
 τρυγῶσιν αὐτήν

πάντες οἱ παρκαταρνούμενοι τὴν δόδν· Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὡς ἐκ ὁροῦ, καὶ μονίως ἀγρίως κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπιστρέφον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπισκέψαι τὴν ἀμπελον ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύττεισιν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σικυτῷ. Ἐμπιπυρισμένη κυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη· ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθῆτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιάς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σικυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ· ζώοις ἡμεῖς, καὶ τὸ δονομά σου ἱπταλισόμεθα. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπιστρέφον ἡμεῖς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜΟΣ Π' . 80.

Εἰς τὸ τέλος, ἐπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς φῶδης τῷ Ἀσάφ.

Ἄγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν, καὶ ὅτε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνόν μετὰ κιθάρας. Χαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἴσθι, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἴδωτο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν. Ἀπίσταν ἐκὼς ἔρρειον τὴν νῦτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κορίνῳ ἐδούλευσαν. Ἐν θλίψει ἱπταλίσω με, καὶ ἱρρυσάμην σε, ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρίφῳ κατατιγίδος, ἰδοὺμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλήτω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ἰὰν ἀκούσης μου, οὐκ ἴσθαι ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδέ προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξαπίσταιλα αὐτούς, κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ἐδοῖς μου εἰ ἰπορεύθη. Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἱταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐ-

τοὺς ἐπίβαλον ἐν τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἰφώμισεν αὐτοῦ· ἐκ στίατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς. Δόξα, καὶ τῶν. Ἀλληλοῦσα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΑ'. 81.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο' Θεὸς ἴστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μίᾳ δὲ θεοὺς ἐκκρίνει. Ἔως πότε κρίνεται ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνεται ὁρρατῶ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πίνητα δικαιώσατε. Ἐξίλασθε πίνητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκοτίᾳ διαπεριέονται, σκαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἴστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ'. 82.

Ὁδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισούντές σε ἦσαν κεφαλὴν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου καταπανουργήσαντο γνώμην, καὶ ἰβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπεν· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμιν αὐτούς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἰβουλεύσαντο ἐν ὁμοσίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο, τὰ σκηνώματα τῶν Τεουμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρινοί, Γιβάλ καὶ Ἀμμων, καὶ Ἀμαλῆα, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγίνετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἐντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς

τῇ Μαδιάμ, καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰακώβ. ἐν τῷ χειμάρρῳ
 Κισσὼν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀινὼρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος
 τῇ γῇ. Θεὸς τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὁρέδ, καὶ Ζήδ, καὶ
 Ζιθί, καὶ Σαλμανάν. Πάντας τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν, οἱ τινες
 εἶπον· Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ
 Θεὸς μου, θεὸς αὐτοὺς ὡς τραγὸν, ὡς καλὰμην κατὰ προσωτον
 ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλίζει ὄρυμόν, ὡσεὶ φλῆξ, ἥ κατ-
 κάουσι ἔρη. Οὕτω καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταγίδι σου,
 καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα
 αὐτῶν ἀτιμίαι, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε. Δισχυν-
 θήτωσαν, καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ
 ἰντραπήτωσαν, καὶ ἀπολείθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά
 σοι Κύριος, εὐ μένος Ὑψίστος ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ΄. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, τοῖς υἱοῖς Κεφ.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων·
 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.
 Ἡ καρδία μου καὶ σπέρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.
 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἶκόν, καὶ τραγὸν νοσσιὰν ἐ-
 αὐτῇ, εὐ θῆκε τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε,
 τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μικάρισι οἱ
 κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων κί-
 νήσουσι σε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἴστιν ἐντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ·
 ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ
 κλαυθμῶνος. εἰς τὸν τόπον, ὅν ἐθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει
 ὁ νομοθετῶν· περιέουσιν ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ἐρῶσεται
 ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἀνά-
 κουσεν τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερα-
 σπιστὰ ἡμῶν, Ἰεὺ, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ
 χρηστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ
 χιλιάδας. Ἐξελιξάμην παραρριπτέσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
 μου μάλλον, ἢ οἰκεῖν με, ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἐ-

λαός καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώ-
σαι· Κύριος, οὗ στερήσαι τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν ἐνάντιων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων
ἐπὶ σί.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχ-
μαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀρῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυ-
ψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀρ-
γὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεφον ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπέστρεφον τὸν θυμὸν σου ἀπ'
ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενῇς τὴν ὀρ-
γὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, οὗ ἐπιστρέψας ζωό-
σας ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δείξον ἡμῖν,
Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου ὅπως ἡμῖν. Ἀκούσο-
μαι τί λαλήσει ἐν ἡμοῖ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπι-
στρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἰγγὺς τῶν φοβουμένων
αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ
ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη
κατεφύλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνίσταται, καὶ δικαιοσύνη
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐκίχυε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα,
καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον
αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ ἐπαθήματα αὐτοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Προσευχὴ τοῦ Δαυὶδ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ εὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι
 πτωχὸς καὶ πίνης ἐμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι θαυὸς
 εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ
 σέ. Ἐλπίσάν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ καυχῶμαι ὅλην τὴν ἡ-
 μέραν· ἔσθρανεν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν
 ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικής καὶ πολυέ-
 λιος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνότισαι, Κύριε, τὴν προσ-
 ευχὴν μου, καὶ πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ
 θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου· ὤκνησεν
 ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα
 τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξευσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν
 σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας ὁ σὺ,
 καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ ὁ Θεός μέγας. Ὁδήγησάν με, Κύριε,
 ἐν τῇ ἐλπί σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὑπερανθήτω
 ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαι
 σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ
 ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ,
 καὶ ἔρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἔχθου κατωτάτου. Ὁ Θεός, πα-
 ράνημοι ἐπ'ανίστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἤχη-
 σαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πείθοντό σοι ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ
 σὺ, Κύριε, ὁ Θεός μου, εὐκτίρων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος
 καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν
 με· ὅς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱόν τῆς
 παιδείας σου. Ποίησεν μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδί-
 τωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρῶντήωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε,
 ἰσοθέησάς μοι, καὶ παρακλήσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Πζ'. 86

Τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμοὺς ᾠδῆς.

Οἱ θυμῶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σηκρώματά Ἰακώβ. Διδοξα-σμένα ἠγαθήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ραῦβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσίν με. Καὶ ἰδοὺ ἄλλοι-λοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκ αὐ-
τῆς Μητρὸς Σιών ἱεὺς ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἰθαμλίωσιν αὐτὴν ὁ Ὑψίστος Κύριος διηγῆσεται ἐν τροφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφρανόμενων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

*Ὁδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ
Μαελέθ, τοῦ ἀποκριθῆναι λόγον συνθέσεως Διθὰμ
τῷ Ἰσραηλίτῃ.*

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκείραξα, καὶ ἐν
νυκτὶ ἱκαντίον σου. Ἐξεληθίτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη καρδίαν ἡ
ψυχή μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾠδῇ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ
τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοή-
θητος, ἐν νεκροῖς ἐλευθέρους. Ὅσοι τραυματῖαι καθύδοντες ἐν
τέφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χαρὸς σου ἀπέ-
σθησαν. Ἐθιγόντά με ἐν λάκκῳ νεκρωτάτω, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἰπιστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάν-
τας τοὺς μεταωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπὶ ἐμὲ. Ἐμάκρυνας τοῖς
γνωστοῖς μου ἐπ' ἐμοῦ, ἔθιγόντά με βδελυγμάτων αὐτοῖς. Περιέ-
θην, καὶ οὐκ ἐξοικονομήθην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας. Ἐκείραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, δι-
πύπασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυ-
μάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἰσομολογήσονται σοί; Μὴ

δηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ ἀπώλειᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιληλησμένη; Ἐγὼ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκείραξα, καὶ τὸ πρῶτόν μου προσευχὴ μου προσθάσει. Ἰνατί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὠφθαλμοί δέ, ἱταπενώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διήλθεν αἱ ἔργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με. Ἐκώλωσάν με ὥσθι ὕδωρ ὄλην τὴν ἡμίραν περιέσχον με ἄμα. Ἐμέκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΗ'. 88.

Συνέσεως Αἰθάρ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἔλεός σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεός οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεδέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ἄριστος Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τις ἐν νεφύλαις ἰωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τις ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; Ὁ Θεός ἐ ἐδοξάζομενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἵστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ δεσποζῇς τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ οἶλον τῶν κυράτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἱταπένωσθες ὡς τριχυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἰχθυοὺς σου. Σοὶ οἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἵστιν ἡ γῆ· τὴν εἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἰθιμάλωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἐκτισας. Θαδῶρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται· σοὶ δὲ βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὠφωθήτω

ἡ διζιά σου· δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἰσχυροῦ τοῦ θρόνου σου.
 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου· μακά-
 ριος ὁ λαὸς ὃς γινώσκων ἀλαλαγμὸν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ
 προσώπου σου πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιά-
 σονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψώθησον-
 ται. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ
 εὐδοκίᾳ σου ὑψώθησεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυ-
 ρίου ἡ ἀντιπαῖς, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλῆς ἡμῶν.
 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁρᾷ τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας. Ἐοί-
 μην βοήθειαν ἐπὶ δυνατῶν, ὅφρα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.
 Εὖρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν λαῷ ἁγίῳ μου ἔχρισα
 αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον
 μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὥφελήσῃ ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς
 ἀνομίας οὐ προσθήσεται τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισούντας αὐτόν
 τροπώσωμαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ πνεῦμα μου μετ' αὐτοῦ,
 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψώθησεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θέσο-
 μαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν πεταμοῖς διζιάν αὐτοῦ.
 Αὐτὸς ἐπικαλεῖσται με· Πατὴρ μου εἶ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντι-
 λήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Κεγὼ πρωτότοκον θέσομαι αὐτόν,
 ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω,
 αὐτῷ τὸ πνεῦμα μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θέ-
 σομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρό-
 νον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσι
 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευ-
 θῶσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς
 μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκίφομαι ἐν ῥιζίδι τὰς ἀνομίας αὐτῶν,
 καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ πνεῦμα μου οὐ μὴ δι-
 σκιδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.
 Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορεύμε-
 να διὰ τῶν χειρῶν μου οὐ μὴ ἀθετήσω. Ἀπαξ ὤμωσα ἐν τῷ
 ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι· τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰ-
 ῶνα μείνει. Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς
 ἡ ἀλήθεια κατηγεστημένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μῆρτυς ἐν οὐρανῷ
 πιστὸς. Σὺ δὲ ἐπώσω καὶ ἰξουδένωσις, ἀνιδέλου τὸν χρηστὸν

σου. Κατίστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἰδιδήλωσας ἐς τὴν γῆν τὸ κρίσιμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάντα τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἰθεὺς τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ διέλιαν. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διεδικούντες ὁδὸν, ἐγενήθη ἐνιδὸς τοῖς γυτοσιν αὐτοῦ. Ὑψώσας τὴν δεξιάν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὐφρανas πάντα τοὺς ἰχθροὺς αὐτοῦ. Ἀπιστρέψας τὴν βοήθειαν τῆς βομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλιπας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐς τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσπάρκωας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ κατήχας αὐτοῦ αλεγχόνην. Ἔως πότε, Κύριε, ἀποστρέψῃς ἐς τέλος; Ἰκαυοθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνησθητι τίς μου ἡ ὑπὸστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου. Ποῦ εἰσὶ τὰ ὀλέθ σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; Μνησθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχεον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἰθιῶν. Οὐ ὀνειδίσαν οἱ ἰχθροὶ σου, Κύριε, οὐ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χρηστοῦ σου. Εἰλογητὸς Κύριος ἐς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο!

Δέξαι, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, καταφυγὴ ἰγενήθης ἡμῖν ἐν γυνεῇ καὶ γενεῇ. Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν αἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἷ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον ἐς ταπείνωσιν, καὶ πῖπας Ἐπιστρέψαται υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χλίαι ἐστὶ ἐν ὀφθαλμοῖς σου. Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ χάρις, ἥτις διέβλε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἔξωδιώματα αὐτῶν ἐστὶ ἔσονται, τὸ ἥρωι ὡσεὶ χλόη παρέλθοι. Τὸ πρῶτ' ἀνιῆσθαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρως ἀποπέσει, σκληρυθεὶς καὶ ληρανθεὶς. Ὅτι ἐκλίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐκτρέψομεν. Ἐθεὺς τὰς ἀνομιὰς ἡμῶν ἐναντίον σου·

ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν ὀργῇ σου ἐξέλιπον. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐπιλείτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἑτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἔβδω, ἤκουσα ἔτη. Ἐὶν εἰ ἐν δυναστείαις, ἐγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἠπῆλθον πρὸς τὴν ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησάμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν διξιάν σου οὕτω γινώσκοντες μὲν, καὶ τοὺς παιδευομένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπιστρέψον, Κύριε, ἕως πότις; καὶ παρακληθήτι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὰ πρῶτα τοῦ ὀπίους σου. Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀ·θ' ὦ, ἡμεῶν ἱταπεινώσας ἡμᾶς, ἑτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὑδάτησον τοὺς υἱούς αὐτῶν. Καὶ ἴστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ 4'. 40.

ἄνθος φθῆς τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο· κατεικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου. ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καταφυγή μου, ὁ Θεός μου καὶ ἰλπίς ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου παραχόδου ἐν ταῖς μεταφέρουσιν αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἰλπίς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πρᾶγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημερινοῦ. Πισεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιεῖς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐα ἰγγυῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατα·σῆσαι, καὶ ἀνταπόδο·σιν ἀμαρτωλῶν ὄψαι. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἰλπίς μου, τὸν Ὑψίστην ἰθὺς καταφυγὴν σου. Οὐ προσελύσεται πρὸς σὲ κακὰ,

καὶ μέστιγξ οὐκ ἔγγισι ἐν τῷ σκηνώματι σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐνταλείται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρείσι σε, μήποτε προσέβης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλικὸν ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσῃς λίοντα καὶ ἑρᾶκοντα. Ὅτι ἐν' ἡμῖν ἡλπίσει, καὶ ῥύσσομαι αὐτόν· σκιπᾶσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἑπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελούμαι αὐτόν, καὶ βοήσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου, Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΑΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ 44'. 91.

Ψαλμός ψόδης, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογῆσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστη. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἃς ἐποίησας, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ πάντα, ἐν δικαχόρῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ὥδης ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὐφρανᾷς με. Κύρια, ἐν τοῖς ποιήματι σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι. Ὡς ἰμεγαλύνθη τα ἔργα σου, Κύρια, σφόδρα ἰθαλύνθησαν οἱ διαλογισμοὶ σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσκειται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοῦς ὡσεὶ χόρτον, καὶ δίκαιον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· οὐ εἰς θῆσις εἰς τὸν αἰῶνα, Κύρια. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου, Κύρια, ἐπὶ ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολούνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὀφθήσεται ὡς μονακίρωτος τὸ κίρας μου, καὶ τὸ ὕψος μου ἐν ἰλαίῳ πόνῳ. Καὶ ἐπαύειν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἡμῖν πονηρουμένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κίβρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Περυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσουσιν. Ἐπὶ πληθυνθήσονται ἐν γῆρι πίονι, καὶ εὐπαθεῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι εὐδὺς Κύριος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ 4Β'. 91.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Προσαββάτου, διε κατόχηστο ἡ γῆ· αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Κύριος ἰσχυρίσθη, ἐπρέψαν, ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύρις δύναμιν, καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἰσπερίωσα τὴν οἰκουμένην, ἥτις ᾧ, ἀληθεύεται. Ἐσπμας ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εὐ εἰ. Ἐπήραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ ῥωνάς αὐτῶν. Ἄρουσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίβεις αὐτῶν, ἀπὸ ῥωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλαῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστάθωσαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρίπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 4Γ'. 93.

Τῷ Δαυίδ, τετράδι Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρηρσάσατο. Τῷδῶτη, ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος, ἀνταπόδοῦν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ, Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῆσονται; Φθίγγουσι καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πᾶντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Τὸν λαόν σου, Κύριε, ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκένωσαν. Χόρην καὶ ὄρεαν ἐπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἰφόνευσαν. Καὶ ᾤπον· οὐκ ἔμεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεός· τοῦ Τακώδ. Σύνετε δὴ ἄγγελοι ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί, ποτὶ φρονήσατε· Ὁ φυτεύσας τὸ σῖκ ἐνὶ ἀρούρῃ; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ καταργεῖ; Ὁ σπείρων ἄνη, οὐχὶ βλέψει; ὁ διδάσκων ἀνθρώπον

γνώσιν; Κύριος γνώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μανθάνει ἄνθρωπος, ὅν ἂν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πράξει αὐτὸν ἄρ' ἡμῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπόσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἰγκαταλήψει. Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἱπιοτρίψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἰχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευμένους; ἢ τίς συμπαροστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἰργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἰδοθήσεται μοι, παραβραχὺ παρήκῃται τῷ ὄδῳ ἡ ψυχὴ μου. Εἰ ὡλεγον· Σισάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἑλός σου, Κύριε, ἰδοθήτω μοι. Κατὰ τὰ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὗραναι τὴν ψυχὴν μου. Μὴ συμπροσέτω σοι ὀρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀδῶν καταδικάζονται. Καὶ ἰγίνετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ὁλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφαινεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'. 94.

Ἄνθος ὁδῆς τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Δῶτε ἡγαλλισώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξαμολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὄρη τῶν ὄρεων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπέλασαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον, ἰὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνῃτε τὰς

καρδίας ὑμῶν. Ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πικρασμοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ. Οὐ ἐκείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἰδοίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τισσαράκοντα ἰση προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα. Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· ὥς ὥρμισα ἐν τῇ ὁργῇ μου,· εἰ ἀσελεύσονται εἰς τὴν κατάπυσίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΕ'. 95.

Altus fides tū David, dicit ὁ οἶκος ψυχόδωμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογῆσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγελλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνατός σφόδρα, φοβερός ἐστὶν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἰθιῶν δαιμόνια, ὃ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησι καὶ ὡραιότης ἰσώπιον αὐτοῦ· ἁγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἰθιῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. Ἄρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· εἰπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε. Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν αἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χρήσεται τὰ πεῖλα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ζῶα τοῦ θρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεὶ τὴν αἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 45. 96.

*Τῷ Δαυίδ· διε ἡ γῆ αὐτῷ ἀπεκαθίστατο·
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.*

Ὁ Κύριος ἐθαύλωσεν, ἐγαλλιάσθη ἡ γῆ, ἐὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γρόφος κύκλω αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατέβησις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἰνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ πλογιῇ κύκλω τοὺς ἰχθύους αὐτοῦ. Ἔβραναι αἱ ἄστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσκαίεθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἰτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνῆγγαλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυρήθησαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, ἠγκαχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ ἡκούσι καὶ ἐὐφράνθη ἡ Σιών. Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἔνικεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Ὅτι σὺ Κύριος ὁφίτης ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Οἱ ἐγκωμῶντες τὸν Κύριον, μισέτε πονηρά· φυλάττει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν δούλων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθίσι τῇ καρδίᾳ ἐύπροσώνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ. καὶ ἐξομολογήσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ 45. 97.

Τῷ Δαυίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κινόν, διε θαυμαστά ποιήσεν ὁ Κύριος. Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισεν Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἰδίων ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἰλίου αὐτοῦ τῷ Τακάδ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλέξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ἔσα· καὶ ἐγαλλιάσθε καὶ ψάλλετε.

Ψάλλετε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγγιν ἰλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλέξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χαρὰ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔχει κρῖναι τὴν γῆν. Κροαὶ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐδο-
τητι.

ΨΑΛΜΟΣ 48'. 98.

Τῷ Δαυίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἐργασίωσαν λαοί, ὃ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβιμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὀφθαλμός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλείας κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνης ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς Ἱερουσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐπικαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἀστήκουσιν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐρύλασεν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ὃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεὸς, σὺ εὐλατος ἐγένου αὐτοῖς, καὶ ἐδικαῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὅρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 48'. 99.

Τῷ Δαυίδ, εἰς ἐξομολόγησιν.

Ἀλαλέξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόρῳ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίᾳ· γυῖτε, ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα γρῦς αὐτοῦ.

ἀσέλγητα εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ ἐν ἰσομελογίᾳ, εἰς τὰς οὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὄμνοις ἰσομελογίᾳσθαι αὐτῷ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεῶν καὶ γενεῶν ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Τῷ Δαυίδ.

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἔσονται σοι, Κύριε· φιλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀρώμῳ· πότι ἤξεις πρὸς με; Διεπορευόμενη ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προετιθίμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἱμίσσης. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμνῇ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἑμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τοῦτω οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἑμοῦ· περνούμενος ἐν ὁδῷ ἀρώμῳ, οὗτός μοι ἡλειτούργει. Οὐ κατέκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν δόξα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῖσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, όταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέλῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε, ἐπάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἰσχύει. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἑμοῦ. ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου. Ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον

ὡσεὶ κενὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅσῃ μου ὡσεὶ φρόγιον συν-
ερύγησαν. Ἐπλήγην ὥστε χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία
μου, ὅτι ἐπελαβόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς
τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκελλήθη τὸ ἔσθαι μου τῇ σαρκί μου.
Ὁμοιώθην πλεικτῇ θρηνηκῇ, ἰγενήθην ὡσεὶ νυκτικέραξ ἐν
οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα καὶ ἰγενήμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ
δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνιδίζων με οἱ ἐχθροί μου, καὶ
οἱ ἐκπεινῶντές με κατ' ἰμοῦ ὤμυνοι. Ὅτι σπεδὸν ὡσεὶ ἄρτον
ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθροῦ ἐκίρων. Ἀπὸ προ-
σώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἰπάρας κατέρρα-
ξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλήθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρ-
τος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ
μνημόσυνόν σου εἰς γενιὰν καὶ γε εἰς γέν. Σὺ ἀναστὰς εὐκτει-
ρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ εὐκταρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει
καιρὸς. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ
τὸν χοῦν αὐτῆς εὐκταρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ
ὄνομα σου. Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν
σου. Ὅτι εὐδοκήσῃ Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ
οὐκ ἐξουδένωσε τὴν εἴησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενιὰν
ἰτέραν, καὶ λαός, ὁ κτιζόμενος αἰνίσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξίку-
ψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπί-
βλεψι. Τοῦ ἀκοῆσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπαισμένων, τοῦ
λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τιθινατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι, ἐν Σιών
τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνίσαι αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἐν
τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δου-
λεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπαρίθη αὐτῷ ἐν εἰῷ ἰσχύος αὐτοῦ. Τὴν ὀ-
λιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγελόν μοι. Μὴ ἀνσγάγῃς με
ἐν ἡμέραις ἡμερῶν μου· ἐν γενεῇ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ' ἀρ-
χάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἰθαμείνωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάν-
τες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἔλξεις
αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου
οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκευάσουσι, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὴν αἰῶνα κατακληθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Τῷ Δαυίδ.

Εὐλόγηι, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄμμα τὸ ἄγιον αὐτοῦ. Εὐλόγηι, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐλογοῦντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτροῦμενον ἐκ θοροῦ τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἰλίῳ καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἱμνιῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀποτὸ ἡ νεότης σου. Παιὼν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι, τοῖς ἐδοκίμοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θαύματα αὐτοῦ. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεῶν ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθήσεται. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐπρίψεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπῶκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὄρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσι ἀνατολὰς ἀπὸ δυσμῶν, ἰμάκρουν ἐφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτιρῶ πατὴρ υἱούς, φειθήσεται Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν. Ἄνθρωπος, ὥσπερ χόρτος σὶ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσπερ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξαθήσει. Ὅτι πνεῦμα ἐπέπλησεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ ἐπιγινώσκειται ὅτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογοῦτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύος, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογοῦτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογοῦτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί

τόπῳ τῆς διαποτίαις αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Τῷ Δαυίδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύρια, ὁ Θεός μου, ἐμα-
γαλύνθητι σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρίπειαν ἐκεί-
νω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν
ὡσεὶ δέρριν, ὃ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς
νύφην τὴν ἐπίδασιν αὐτοῦ, ὃ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργ-
οὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφα-
λειαν αὐτῆς, οὗ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσ-
σος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσιν-
ται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φέρονται, ἀπὸ φωνῆς βρον-
τῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσιν
πεδιά, εἰς τὸν τόπον, ὅν ἰθιμελίωσας αὐτά. Ὅμιον ἔθνου, ὃ
οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέφουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἰ-
ξαποστίλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμίσειν τῶν ὀρέων διαλεύ-
σονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέ-
ξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνώσιν, ἐκ μίσου τῶν πατρῶν δώσουσι φωνήν.
Ἰστίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων
σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἰξανатίλλων χόρτον τοῖς κτήνε-
σι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἰξαγαγεῖν ἄρ-
τον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶ-ος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ
ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἰλαρίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στη-
ρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ζῦλα τοῦ πεδίου, αἱ κίβριοι τοῦ δι-
κίνου, αἱ ἰσχύουσας. Ἐκεί σπρουβία ἐνενοούσουσι τοῦ ἰρωκίῳ
ἡ κατοικία ἡγαῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἰλάροις, πί-
τρι καταρυγῇ τοῖς λαχοῖς. Ἐποίηται σελήνην εἰς καιροῦς·
ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δόσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκοτός, καὶ ἐγένετο νύξ,
ἐν αὐτῇ διαλεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ὁροῦς. Σκόμνει ὡ-

ρούμενοι τοῦ ἀρπάζειν. καὶ ζητοῦσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐ-
τοῖς. Ἀνέταλιν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας
αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρης. Ὁ; θαυμα-
λίωθη τὰ ἔργα σου Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίηται· ἐπληρώ-
θη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Ἡ ὕψις ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ ὁ
ρύχκος· ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἄριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ
μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, ὀρέωνται οὗτοι, ἐν ἐπὶ π-
σαι, ἱμναίζουσιν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δίδουαι τὴν
τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξου-
σιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δὲ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθή-
σονται· ἀντανείλῃ τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσιν, καὶ εἰ-
σὸν χοὸν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου,
καὶ κτίθουσινται, καὶ ἀνακατατίεις, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω
ἡ δοξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ ταῖς
ἐργοῖς αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποταμὸν αὐτὴν
τρέμει, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καρπίζονται. Ἄκου τῷ
Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φάλω τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω· Ἦθον-
θύη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ. Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε
μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΔ'. 104.

Ἀλληλούια.

Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ, ἀπαγγέιλαι ἐν ταῖς ἐθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄσατε αὐ-
τῷ, καὶ φάλατε αὐτῷ, δηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐ-
τοῦ. Ἐπαινέσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήτω
καρδία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κρα-
ταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνησθήσε-
τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ πᾶ

κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα Ἀβραάμ δούλοι αὐτοῦ· υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πά-
 σι τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης
 αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐντετατατο εἰς χιλίας γενεάς. Ὅν διείθετο τῷ
 Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἐστησαν αὐτὸν
 τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώ-
 νιον. Λέγων· Σὺ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σφοδρῆμα κληρονο-
 μίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχὺς, ὀλιγιστοὺς
 καὶ παρείκους ἐν αὐτῇ. Καὶ ἐπλήθυν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ
 βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀρῆκεν ἑνὸς ἀδικῆσαι αὐ-
 τοὺς, καὶ ἡλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς· Μὴ ἄπταιθε τῶν χρι-
 στῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφῆταις μου μὴ πονηρέωσθε. Καὶ ἐκά-
 λισε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἔρτου συνέτριψεν. Ἀπέ-
 στειλεν ἐμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δούλον ἱεράθην Ἰωσήφ.
 Ἐταπείνωσεν ἐν παιδαί τοῖς πόδας αὐτοῦ, εἶδενον ἐπλήθυν ἡ
 ψυχὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἰλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὸ λόγιον Κυ-
 ρίου ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέσταλε βασιλεὺς καὶ ὤυσεν αὐτόν, ἔρ-
 χων λαοῦ καὶ ἀρῆκεν αὐτόν. Κατίστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου
 αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεύσαι
 τοὺς ἔρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς προσκυτῆρας αὐτοῦ
 σοφίσαι. Καὶ ἐπλήθυν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ πα-
 ρώκησεν ἐν γῇ Χάμ. Καὶ ἤξησε τὸν λαόν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ
 ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἰσχυροὺς αὐτοῦ. Μετίστρεψε τὴν
 καρδίαν αὐτοῦ, τοῦ μισῆσαι τὸν λαόν αὐτοῦ, τοῦ δουλοῦσθαι
 ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξάπισταλε Μωϋσῆν τὸν δούλον αὐτοῦ,
 Ἀαρὼν, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τῶν
 σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξάπι-
 στιλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐ-
 τοῦ. Μετίστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς
 ἰσχυροὺς αὐτῶν. Ἐξείρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς τα-
 μείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυαι, καὶ συνέ-
 πικ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χέλα-
 ζαν, πῶρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπί-
 λους αὐτῶν, καὶ τὰς σκουᾶς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ἑ-
 ρίου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βρουῆχος, οὗ οὐκ ἦν ἔ-

ριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πένου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ὀσθενῶν. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπίπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκίεσιν αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν νύκτα. Ἦτησαν, καὶ ἤλθεν ὀρτυγομήτερες καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἔρρῳσεν ὕδατα, ἵπορεύθησαν ἐν ἀνὼδροις ποταμοί. Ὅτι ἠμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἰσχυρῶν, καὶ πόλεις λαῶν κατεκληρονομήσαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'. 105.

Ἀλληλούια.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκούστας ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπισκέψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδοῦν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἱπαινέσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ οὐκ ἐμ ἠνέθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἔθνους σου. Καὶ παρεπύρρναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τοῦ ὀνόματος α ἡ

τοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπιστήμῃ τῇ
 Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ᾤδηγῃσαν αὐτοὺς ἐν ἁ-
 βύσσῳ, ὡς ἐν ἑρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντος,
 καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς
 θλίβοντας αὐτούς· αἱ δὲ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν
 τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ᾔσαν τὴν αἰψασιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν, ἐπὶ-
 λάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ἐπίμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
 Καὶ ἐκιδύμῃσαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἑρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν
 Θεὸν ἐν ἀνδρῶ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν αἴτημα αὐτῶν, ἐξαπί-
 σταις πληρομένην εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ παρώργισαν τὸν
 Μωϋσῆν ἐν τῇ περιβολῇ, τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου. Ἦ-
 νώχθη ἡ γῆ, καὶ κατίπισα Λαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συνα-
 γωγὴν Ἀδουρῶν. Καὶ ἐξακαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν,
 φλῆξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς. Καὶ ἐποίησαν μίσχον ἐν Χωρήθ,
 καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλόξαντο τὴν δόξαν αὐ-
 τοῦ ἐν ἑρειώματι μίσχου ἰσθιοντος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ
 Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτοὺς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,
 θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ. ῥοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης· Ἐρυθρᾷ. Καὶ εἶπε
 τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἑλεγκτὴς αὐτοῦ ἔσται
 ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ. Τοῦ ἀποστρέφει τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
 τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν,
 οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγέγισαν ἐν τοῖς σκηνώ-
 μασι αὐτῶν, οὐκ ἐποίησαν τῆς φωνῆς Κυρίου. Καὶ ἐπῆρε τὴν
 χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἑρήμῳ.
 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ δια-
 σκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώρας. Καὶ ἠτελείσθησαν τῷ Βαβυλο-
 νῶν, καὶ ἔσχατον θυσίας νεκρῶν. Καὶ παράξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς
 ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. Καὶ ἔ-
 στη Φωνὴ καὶ ἐξήλάσατο· καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις. Καὶ ἠλογί-
 σθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη
 Μωϋσῆς δι' αὐτούς· ὅτι παρετίκρναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέ-
 σταιλιν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἀ-
 ἴπε Κύριος αὐτοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθεν τὰ
 ἔργα αὐτῶν· καὶ ἰδοῦλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη

αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχραν αἷμα ἀβδὼν, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὃν ἔθυσαν ταῖς γλυπταῖς Καναάν. Καὶ ἰρρονακτονήθη ἡ γῆ ἐν ταῖς αἵμασι, καὶ ἐμυάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ἔθνευσαν ἐν ταῖς ἐπιτηδεύασιν αὐτῶν. Καὶ ὀργίσθη θυμὸς Κύριος ἐπὶ τὴν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξέβαλόντες τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρίδωκεν αὐτοὺς χεῖρας ἰχθῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν εἰ μισούντες αὐτούς. Καὶ ἐθλίψαν αὐτούς εἰ ἰχθῆροι αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλειόνεικ ἐρρόσαντο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ περιπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὴν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μεταμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἰλίου αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτούς εἰς ἐντρομαίς. Ἐκτίσεν πάντων τῶν αἰχμαλωτισθέντων αὐτούς. Σῶσον ἡμεῖς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε τὸ ῥ: ἐκ τῶν ἰθῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ἐνός: κατὰ σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἰχνασθῆναι ἐν τῇ αἰνίσει σου. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἰσὺ πᾶς ὁ λαός· Γίνονται, γίνονται.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΣ'. 106.

Ἀλληλούϊα

Εξομολογήσθαι τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐπάτρωσαν εἰ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὗ: ἔλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἰχθῆρος, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγε αὐτούς. Ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἐνός: ἔδδν πόλιος κατοικητηρίου οὗχ εὔρον. Πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐταῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκίκραζαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρόσαντο αὐτούς. Καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ἔδδν εὐθείαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεος αὐτοῦ

καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχώρηται ψυχὴν κενήν, καὶ ψυχὴν πινῶσαν ἐνὶ πλῆθει ἀγαθῶν. Καθήμενους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπαιδευμένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιᾷ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κήποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθὸς. Καὶ ἐκίραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Καὶ ἐξήγαγιν αὐτούς ἐκ σκότους καὶ σκιᾷ θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλθῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκῆς, καὶ μοχλοῦς σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀνταλάβετο αὐτῶν ἐξ ἰσχύος ἀνυμνίας αὐτῶν διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρόμα ἐβόλεύετο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ὡς τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Καὶ ἐκίραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Ἀπέσταλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἔσκατο αὐτούς, καὶ ἔρρισατο αὐτούς ἐκ τῶν διεσθροῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλθῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ θυσίασάν αὐτῶν θυσίαν αἰνίσσεως, καὶ ἐξαγγελίασάν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίᾳ. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἔργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βαθύ. Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγιδες, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουσιν ὡς τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ὡς τῶν ἀβύσσων ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν καταιγίδι. Ἐταράχθησαν ἐσκαλίθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σελήνη αὐτῶν κατεπύθη. Καὶ ἐκίραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγιν αὐτούς. Καὶ ἐπίταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὐραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ ἐφφάνθησαν, ὅτι ἠτύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα θιλήματος αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλθῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὑψώσατο αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθίδρῳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἐθίτε ποταμούς εἰς

Ἰσχυον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς ὄψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἀλμην, ἀπὸ καρπῆς τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο Ἰσχυον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρὸν εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατέστηεν ἐκεῖ πικνύντας καὶ συνειστήκατο πόλεις κατοικησίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἰρύευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἰκοίησαν καρπὸν γεννήματος. Καὶ ἐβλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἰσμήκρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐπακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Ἐξίχθη ἐξουδένωσις ἀπ' ἀρχαίτας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐκ ἔδω. Καὶ ἰδοθήσῃ πίνῃτι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὄφονται εὐθὺς καὶ ὑπερανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἑμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τὴς σοφίης καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήται τὰ ἑλίκη τοῦ Κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ'. 107.

Ῥοδή· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐποίησεν ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, εἰποίησεν ἡ καρδία μου, ἔσται καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα. Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρῳ. Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαῷ, Κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν ἰσχύειν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἑλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθεία σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν μυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὑψωθήσομαι, καὶ διαμετρήσω Σικιμα, καὶ τὴν κοιλίαν τῶν σπητῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἑμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐρραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου· Μωάβ λίθος τῆς ἐλπίδος μου· Ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐπιβελῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἑκεῖ ἀλλόφυλοι ἐπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περισχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰουδαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἔχθρας; καὶ οὐκ ἐξελύσῃ, ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν, ἄδὸς ἡμῶν βεβήθησαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαίᾳ σωτηρίᾳ ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ

ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ'. 108.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεός, τὴν αἰνείν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλέλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσαι δολίαι, καὶ λόγοις μίσους ἐκόλλησάν με, καὶ ἰπολίμησάν με θωριάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπήν με, ἐνδείβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσευχόμεν. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ ἐάσεις στήθεα ἐκ διξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδικασμένος, καὶ ἡ προσυχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβει ἔτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄφρανοι, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευσόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἰπαιτησάτωσαν, ἐκδιηθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω θανιστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· καὶ διαρπασάτωσαν ἄλλότριοι τοὺς πόρους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτορ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρων τοῖς ὄφρανοις αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γυνίᾳ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνηθεῖται ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθῇ. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθῇ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξαν ἄνθρωπον πόνητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἐγάπησι κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠδίλησιν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ ἐσθλὸν ὡσεὶ ὄσπριον εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζῶν, ἣν διαπαντός περιζώνονται. Τοῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐνδιδρασκόντων με παρὰ Κυρίου· καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς

μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, τίηται μετ' ἐμοῦ ἕνεκα τῶ ἐνοματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. Ρίψαι με ἐκ τοῦ χειρὸς καὶ πάντες ἐμὲ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου ταπεινῆται ἐν τοῖς ἐχθροῖς. Ὅσοι οὐκ ἐν τῷ ἐκκλῆσαι αὐτὸν ἐνκαυχόμενοι, ἐξουανδύωσιν ἐκρίδεις. Τὰ γόνατά μου ἐκθίνονται ἐπὶ νεκρούς, καὶ ἡ σίρξ μου ἠλλοιώθη δι' ὀλιγον. Κἀγὼ ἰγανύθην ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἰδοσάν με, ἐπέλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησέν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσέν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι χεὶρ σου αὐτή, καὶ σὺ, Κύριε, ἐποίησαι αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἰπτανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὃ δὲ δοῦλός σου ὑπερανθήσεται. Ἐνδοσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν, καὶ περιβαλίσθωσαν ὡς ἐκπλαῖδα αἰσχύνῃ αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ ἐν ᾧ ἐσώθην ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρίστη ἐκ δεξιῶν πάντες, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικαζόντων τὴν ψυχὴν μου.

Αἶψα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΘ'. 109.

Τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἵνα ἐν τῷ τοῦ ἐχθροῦ σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ρίψον δυνάμει ἐξαπεσταλῆ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῇ· ἐνδομῶς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐμεσέρου ἐγέννησά σε. Ὁμοσε Κύριος, καὶ σὺ μετακλήσῃται, σὺ Ἰσριὺς ὡς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνίστασιν ἐν ἡμέρᾳ ἑγῆς πόλεις βασιλείας. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, καὶ ὀρεῖται κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πόλιν. Ἐκ χειρὸς σου ἡ ἰσχύς πάντα, διὰ τοῦτο ὑψώσαι κεφαλὴν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 110.

'Αλληλούια.

Εξομολογήσασθαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθείᾳ καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητήματα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνησθῆσθε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἱλαρίμων καὶ οἰκτιρῶν ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ ἰσχύος ἔργων αὐτοῦ ἐκλήγγετε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τῷ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἰσχυρῶν ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλάθητα καὶ κρίσις. Πιστὰί πασαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἱστημιγμέναί εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πιστοποιῆται ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέσται τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐντεταλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκη αὐτοῦ. Ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτήν ἡ αἴνσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΑ'. 111.

'Αλληλούια.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ γενεὰ εὐθείαν εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξενέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθείσι· ἱλαρίμων καὶ οἰκτιρῶν καὶ δικαίος. Χρηστὸς ἄνθρωπος ὁ οἰκτιρῶν καὶ κεχρῶν, δικονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δικαίος ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον ἱστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ, ἕως οὗ ἐπὶ τὸν ἕλθροῦς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τῇ πίνησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν ὁδοῖς. Ἄμαρτωλὸς ῥύεται, καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ἐδόντας αὐτοῦ βρύξει, καί, τακησεται ἰσχυρία ἁμαρτωλοῦ ἀπολαῖται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Ἀλληλούια.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἥλιον μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἱερῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πίνητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνῳ εὐφρανομένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΓ'. 113.

Ἀλληλούια.

Εν ἱερόῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ β-βάρου. Ἐγείνη Ἰουδαία ἀνίσταται αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐξ ἐνοχίας αὐτοῦ. Ἡ θαλάσσα μὲν καὶ ἠψυγν, ἡ Ἰερουσαλὴμ ἐκτελέσει εἰς τα ἱστῶσα. Τα ὅσα ἐκατέστη ὥστε κρινεῖ, καὶ οἱ τρυφεροὶ ἔρνια προβάτων. Τι σοὶ ἔστι ἡ θαλάσσα ὅτι ἠψυγεν; καὶ σὺ, ἡ δάση, ὅτι ἐκτελέσει εἰς τὰ ὀπισθῶν. Τα ὅσα ὅτι ἐκτελέσει εἰς ὥστε κρινεῖ καὶ ἡ βουνοὶ ὡς ἔρνια προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ὁ ἐστρεψάμενος τὴν πέτραν εἰς λίμνην ὕδατων, καὶ τὴν ἑρπύδα εἰς πηγάς ὕδατος. Μὴ ἦ ἡ Κύριος μὲν ἡμῶν, εὐλαὶ ἡ τῷ ὁ οὐρανὸς ὡς ἡ γῆ. Μήποτε εἰπώσει τα ἔθνη. Που ἐστὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ οὐρανὸς ὡς ἡ γῆ, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

σε. Τὰ εἶδολα τῶν ἰσθμῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὅτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφραθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάφυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γίνονται ὁ ποιῶν τις αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθός καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἴστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθός καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἴστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθός καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἴστι. Κύριος μνηστὴς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· Εὐλόγησι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησι τὸν οἶκον Ἀαρὼν. Εὐλόγησι τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθήη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τρις υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τῇ δὲ γῇ ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνίσουσίν σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΔ'. 114.

Ἀλληλουῖα.

Ἦγάπησα, ὅτι ἀκούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἔλθω τὸ εὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμίραις μου ἱπικαλέσομαι. Περίσχον με πόδινος θανάτου, κίνδυνος ᾗδου εἰσπράν με. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρόν, καὶ τὸ ἔνομα Κυρίου ἱπικαλέσάμην. Ὡ Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου. Ἐλεῆμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος. καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν Δαυὶ. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἱταπινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεφον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος ἐνηργήσῃ σε. Ὅτι ἐξέλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου

ἀπὸ θαυρίων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ἐλιεθήματος. Ἐκρε-
στήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρας ζώντων.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ'. 115.

Ἀλληλούια.

Επίστανσα, διὸ θάλησα· ἐγὼ δὲ ἱταπενώθην σφόδρα.
Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς θεωποῦς ψεύστης. Τί
ἐνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἐνταπέδωκέ μοι; Πο-
τήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ. Τιμὸς ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ὁ
Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας
σου, διέσρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,
καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυ-
ρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴ-
κου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣ'. 116.

Ἀλληλούια.

Αἰεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη. ἱστανέσκατε αὐτὸν
πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκατασώθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀληθεύα τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΖ'. 117.

Ἀλληλούια.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὅτι ἀ-
γαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάν-

τες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός ἐστι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέν μου εἰς πλάτυσμόν. Κύριος ἰμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιῆσαι μοι ἄνθρωπος, Κύριος ἰμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπέφομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πισθεύειν ἐπὶ Κύριον, ἢ πισθεύειν ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὥστε μίλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ὁσθεὶς ἀντράπτει τοῦ πεποιθέντος, καὶ ὁ Κύριος ἀνταλάβετό μου. Τεχὺς μου καὶ ὁμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἰγύνετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἑγγελησίας καὶ σωτηρίας ἐν σπηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὤφωσε με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθανεύμαι, ἀλλὰ ζήτομαι, καὶ διηγῆσμαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παύσασαί με. Ἀνοίξατέ μοι πόλιν δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἱξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· αὕτη ἡ πόλις τοῦ Κυρίου, δίκαιαι ἐσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἰγύνου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπειδοκίμασαν οἱ σινοδομοῦντες, αὗτος ἰγυνήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἰγύνετο αὕτη, καὶ ἵστι θευματοστὴ ἐν οφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλισάμεθα καὶ ὑψοσάμεθα ἐν αὐτῇ. Ὁ Κύριος σώσον ὃν ὁ Κύριος εὐδῶκεν ὃν. Εἰς τοῦτο οἱ ὁ χύμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἐκλογισάμεθα ὅτι ἐξ ἐλεος Κυρίου. Ὁ Κύριος, καὶ ἰσχυρὸς ἡμῶν. Συντήρησθε ἐς τὸν ἐν ταῖς πυκαζούται. Ἰσὺς τῶν καρπῶν τοῦ θυγαττῆρος. Ὁ Θεός μου ἡ πόλις, καὶ ἱξομολογήσομαι σοι ὁ Θεός μου ἡ πόλις, καὶ ὤψωμαι σοι. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἰγύνου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογήσασθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐποίησας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δεξά, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

Ὁ Ἀψωμος.

Στάσις πρώτη.

Μακάριοι οἱ ἄψωμοι ἐν ἰδῶ, οἱ περιούριοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἔλεγον αὐτοὶ τὰ μαρτύρια σου. ἐν ἅλῃ καρδίᾳ ἐζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν θουρίαν ἐν ταῖς ἑδοῖς αὐτοῦ ἰσπεύθησαν. Σὺ ἐνταῖσω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάσσεσθαι σφόδρα. Ὅφειλον καταβυθισθῆσαν αἱ ἑδοὶ μου, τοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε εὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ μὴ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσμαι σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ὑποκαταλίπῃς ὡς σφόδρα. Ἐν τίνι καταρῶσαι νώτερος τὴν ἑδὴν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ἅλῃ καρδίᾳ μου ἐζηήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐκρύψα τὰ λόγιά σου, ὥπως ἂν μὴ ἐμάρτω σοι. Ἐδωλογητὸς αἱ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐλάλησα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ἑδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτίρεθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολογήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ἐδοὺς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρίψῃς ἀπ' ἑμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπιπέθου ἐν ψυχῇ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπιστήσας ὑπηρετῶντες ἐπικατέρηται οἱ ἐκκλινόντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Πέριελε ἀπ' ἑμοῦ ἐνείδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐζηήτησα. Καὶ γὰρ ἐκέλευσαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἑμοῦ καταλάλουν· ὃ δὲ δούλός σου ἠδολίσχη ἐν ταῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελίτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἱ-

ὁδόν ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ἐδοῶς μου ἐξήγγυλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· εἰδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὅδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκπῶν. Βεβαίωσόν με, ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησιν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλίσσόν με. Ὅδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπαλονόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μὴ με κατασχύνης. Ὅδὸν ἐντολῶν σου ἔειραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠγάπησα. Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀποστρέψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στήσον τῷ δούλῳ τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου. Πιρίλα τὸν ἐνυδισμόν μου, ὃν ὑπώπτουσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρυσά. Ἰδοὺ ἐπιθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ὦθαι ἐπ' ἐπὶ τὸ ὄλεός σου. Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ἐνυδίζουσι μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλιξαι ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ὥς σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασι μου ἐπῆλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἰσορροῦμαι ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλέλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλείων, καὶ οὐκ ἡσχονόμην. Καὶ ἐμελίτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, εἰς ἡγάπησα σφόδρα, καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ὥς ἡγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπῆλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεισιν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. Ὑπερήφανος παρηγόμην ὥς σφόδρα, ἀπὸ οὗ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθητι τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἀθυρία κατίσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Χαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας

μου. Ἐβλήθη ἐν νυκτί τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐβόλα-
 ξα τὸν νόμον σου. Αὐτὴ ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
 ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νό-
 μου σου. Ἐβλήθη τοῦ προσώπου σου ἐν ὄλῳ καρδία μου, ἐλπί-
 σάν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διευλογεσάμην τὰς ἐξοίς σου, καὶ
 ἐπιστρέψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου Ἡτοιμάσθη, καὶ
 οὐκ ἠταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Συναίνα
 ἐμπαρτωλῶν περισπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπείλα-
 θάμην. Μισονόστιον ἐξηγειρόμην. τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοὶ ἐπὶ τὰ
 κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μίτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν
 φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ
 ἑλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου διδασκόν
 με. Χρησιτότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ
 τὸν λόγον σου. Χρησιτότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδασκόν
 με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆ-
 ναι, ἐγὼ ἐπλημμύλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐβόλαξα. Χρη-
 στός εἰ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρησιτότητί σου διδασκόν με τὰ δι-
 καιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐκ' ἐπὶ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ
 δὲ ἐν ὄλῳ καρδίᾳ μου ἐξιρευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη
 ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμύληθησα.
 Ἀγαθόν μοι ἐστὶ ἠταπεινώσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώ-
 ματά σου. Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιά-
 δας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Στάσις δευτέρα.

Αἱ χαῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλάσαν με· συνέτισόν
 με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ἔφονταί
 με, καὶ ὑπερηφάνησάνται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπλήπισα. Ἐ-
 γνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεῖς ἠτα-
 πίνωσάς με. Γεννηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρκαλιέσαι με,
 κατὰ τὸ λόγιόν σου τῇ δούλῃ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί
 σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου ἐμύλητῃ μου ἐστίν. Διόχυν-
 θήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀ-

δολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστροφάτωσάν με εἰ θεοὶ
 μνοὶ σε, καὶ οἱ γνώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενήθῃτω ἡ καρ-
 δια μου ὡρμηθεὶς ἐν τοῖς δικαιοῦμασί σου, ὥπως ἂν μὴ αἰσχυρῶ.
 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου
 ἐπήλπιτα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λι-
 γοντες· Πότε παρηκαλίσαις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσπίς ἐν πά-
 χυν, τὰ δικαιοῦματά σου οὐκ ἐπιλαθόμην. Πόσαι αἰὲν αἱ ἡ-
 μέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων
 με κρίσιν; Δηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ
 ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε. Πάσαι αἱ ἐντολαὶ σου ἀλήθεια· ἀδικίας
 κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παρὰ βραχὺ συντίλεισάν με ἐν
 τῇ γῇ, ἰγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἱ-
 λειός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς
 γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἰθαμείλωσας τὴν γῆν, καὶ
 διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα
 δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελίτη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπω-
 λόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι
 τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μέσην.

Σὁς εἰμι ἰγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιοῦματά σου ἐξεζή-
 τησα. Ἐμὲ ὑπέρβαιναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολλοῦσai με· τὰ μαρτύ-
 ριά σου συνῆκα. Πάσης συντίλειας ἵδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐν-
 τολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, ὅλη
 τὴν ἡμέραν μελίτη μου ἐστί. Ὑπὲρ τοὺς ἰχθυούς μου ἐσφό-
 σάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἰμὴ ἐστιν. Ὑπὲρ
 πάντας τοὺς διδάσκοντές με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου με-
 λίτη μου ἐστί. Ὑπὲρ πριεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς
 σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας
 μου, ὥπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων
 σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκεία τῷ λάρ-
 γγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μίλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν
 ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρύβαις μου.

Ὁμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἰκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με. Ἡ φυγὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπιλαθόμην. Ἐθιγνοὶ ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγκλίμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἐκάλειν τὴν καρδίαν μου τοῦ ποῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα ἐν' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἰ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρούμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μοι κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησέν μοι, καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας βλοσυρόμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωτον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐροθήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἐδικοῦσι με. Ἐκδέξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπάρχοντες. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰ. τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου. Πόιστον ματὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. Δούλός σου εἰμὶ ἐγὼ συνέτιτόν με, καὶ γινώσκω τα μυστήριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διασκεδασάν τον νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάτησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθόμην, πάντα ὁδὸν ὁδίων ἐμίσησα. Ἐκυμακτὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ φυγὴ μου. Ἡ δόξα σου ἔσται ἐν λόγοις σου φωτιστὴ καὶ συνέτις νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ ἐβλάκυσεν πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

Στάσις τρίτη.

Επίβλεπον ἐπ' ἐμέ καὶ ἠλήσόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὰ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσέ με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἵπικανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὕδατων κατίδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἵπαι οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος αἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου. Ἐνετίλω δικαιοσύνην τὴ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν ἐφύλαξα. Ἐξήτηξέ με ὁ ζήλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἰχθροὶ μου. Παχυρμένον τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπιλαθόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελίτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκίκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐζητήσω. Ἐκίκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκίκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς τὸν ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὴ λόγιά σου. Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ πλεόν σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. Προσέγγισαν οἱ καταδιώκοντί με ἀνομία, ἀπο δὲ τοῦ νόμου σου ἡμακρύθησαν. Ἐγὼ γὰρ εὐ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχάς ἔγνων ἐν τῶν μαρτυρίῳ σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἡμελειώσας αὐτὸ εἶ. Ἴδε τῇ ταπεινώτην μου, καὶ ἐξελού με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπιλαθόμην. Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαι με, διὰ τὸ λόγον σου ζήσόν με. Μικράν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτησια, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐζητήσαν. Οἱ οἰκτιρμοὶ σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδικῶντές με καὶ θλιβόντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξακλίσια. Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετιμώμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῇ

ἐλπί σου ζήσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματά τῆς δικαιοσύνης σου. Ἀρχόντες κατεδίδωξάν με δωρεάν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδεδούλευσάν με ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελύξαμην, τὸν δὲ νόμον σου. Ἠγάπησα. Ἐπέταξι τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματά τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεύχων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐρύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα, Ἐρύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐδοί μου ἰναντίον σου, Κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δόξης μου ἰνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὰ λόγια σου συνέτισόν με. Εἰσιλθεῖ τὸ ἀξίωμα μου ἰνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὰ λόγια σου βῶσαι με. Ἐξεμύχοντο τὰ χεῖρά μου ἕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγγοντο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σώσασαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπιστάθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ. Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθέμην.

ΚΑΘΙΣΚΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ'. 119.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῇ θαλίᾳ σου με ἐκινεῖξαι, καὶ εἰσάκουσέ μου. Κύριε, βῶσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειρῶν ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθῇ σοι, καὶ τί προστεθῇ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἤκουσά με, σὺν τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἰσχυρικοῖς. Οἴμαι ὅτι ἡ παρουσία μου ἠμαρτύνηται,

κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνομάτων Κυδάρ· πολλὰ παρήκα-
σεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρη-
νικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς. Ἐπολέμουν με θυριάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Η·ρα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοή-
θειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώσῃς εἰς σάλλον τὸν πόδα σου, μὴ
δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοῦ, ἐγὼ νυστάξαι, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ
φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ, Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη· σε
ἐπὶ χεῖρα διξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐγὼ συγκαύσει σε οὐδὲ
ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν
σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς εἰκὼν Κυρίου πα-
ρουσώμεθα. Ἐπὶ-ὧς ἦσαν αἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλῶν σου,
Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ· εἰσοδόμενη ὡς πόλις. ἢ ἡ με-
τοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπεὶ γὰρ· ἐνέσταν· αἱ φυλαὶ, φυλαὶ
Κυρίου μετῴριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομαλῆσθαι τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου. Ὅτι ἐλάλουν θρόνοι εἰς κλίπην, θρόνοι ἐπὶ εἰκὼν
Δαυὶδ· ἐκωστήσατε ὅς τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ
εὐθυναὶ τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γε·ίσθω δὲ ἀλή·τη ἐν τῇ δυναμεί
σου, καὶ εὐθύ· ἐκ ἐν ταῖς πυργεθαρσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀειφῶν
μου καὶ τῶν πλησίων μου ἐλάλου· ὅς ἐρή·την περὶ σου. Ἐνεκα
τοῦ εἰκὼν Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐξιζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ'. 122.

Ὠδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Πρὸς τὸ ἔργον τῶν ὀφθαλμῶν μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τοῦ οὐρανοῦ. Τίς, ὡς ὀφθαλμοὶ δοῦλω ἐπὶ χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδεύουσιν ἐπὶ χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα οὐ ἐκπειρήσῃ ἡμᾶς. Ἐλήσῃ ἡμᾶς, Κύριε, ἐλήσῃ ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουθενώσεως. Ἐπὶ πλεῖστον ἐπλήσθη ἡ φυγὴ ἡμῶν, τὸ θναῖος τοῖς εἰσθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουθένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ'. 123.

Ὠδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Εμὴ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἱππανοστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς ἔρα ζῶντας ἀν κατέπιεν ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς ἔρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπότισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον ἐκλήθεν ἡ φυγὴ ἡμῶν ἔρα ἐκλήθεν ἡ φυγὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητός Κύριος, ὃς οὐκ ἴδωκεν ἡμᾶς εἰς θάνατον τοῖς ἑσθῶσι αὐτῶν. Ἡ φυγὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ'. 124.

Ὠδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἐρήσει Κύριος τὴν βάθρον τῶν ἀμαρτωλῶν

ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωνται οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χάρις αὐτῶν. Ἀγαθὸν, Κύριε, τῆς ἀγαθίας καὶ τοῆς εὐθείας : τῇ καρδίᾳ. Τοῖς δὲ ἐκκληνόντας εἰς τὰς στραγυαλίας ἀποδοῖν Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· ὡς ἔφη ἐν τοῖς Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ'. 125.

Ὁδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Εν τῷ ἐπιστρέφει Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰσὼν, ἐγενήθημεν ὥστε παρακλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρὸς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιέσκει. Τότε ἱροῦσιν ἐν τῇ ἐθνείᾳ. Ἐμειγάλουν Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμειγάλουν Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφρανόμενοι. Ἐπίστρεψεν, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χαμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλίᾳ θεριοῦσι. Περιερόμενοι ἱεροῦντες, καὶ ἑλαίον βάλλοντες ἐν σπέρματι αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλίᾳ, αἶροντες τὰ ἑράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ'. 126.

Ὁδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασιν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡ γρούνησιν, ὃ φυλάσσω· εἰς μάτην ὅμιν ἐστι τὸ ἑρμῆκεν. Ἐγαίρεσθε, μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἱεθιόντες ἄρτεν ὀδύνης. Ὅταν δὲ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνῳ, ἰδοὺ, ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὃ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς. Ὅσαι βίβη ἐν χερσὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετειναγμένων. Μανάριος δὲ πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταεισχυθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πόλει.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ'. 127.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πεποιθότες ἐν ταῖς ἐδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγισαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἀμπέλος ἐκθρησῶσα ἐν ταῖς κλίταις τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδῃς τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδῃς υἱούς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ'. 128.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν

Πλιονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλιονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν κῶτόν μου ἐτέχτανον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοπεν αὐχίνας ἁμαρτωλῶν· αἰσχυθῆτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθῆτωσαν, ὡσεὶ χέρτος θυμάτων, θεὸς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐδὲ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ ἑράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες. Εὐλογία Κυρίου ἔρ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'. 129.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν

Εκ βαθύων ἐκείραξά σοι Κύριε· Κύριε, ἐσώκουσόν τῆς φωνῆς μου. Γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνήν μου.

τῆς ἐσθίας μου. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν, ἵναкин τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε. Ὑπέμειναν ἡ ψυχὴ μου, ὡς τὸν λόγον σου ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας ἰλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 130.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἱμεταωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἰπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἱταπνοφρόνουν, ἀλλὰ ὤψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογοιγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΑ'. 131.

Ὁδὴ τῶν ἀναβαθμῶν

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ᾤξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὐ εἴρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ, ἤκουσαμεν αὐτὴν ἐν Βερραβᾷ, εἴρομεν αὐτὴν ἐν ταῖς πεδίαις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἱστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ δαῖοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ

ἀποστρέψης τὸ πρόσωπον τοῦ χρητοῦ σου. Ὡς Κόρις, τῷ Δαυὶδ ἀλήθην, καὶ οὐ μὴ ἀθιγῇ αὐτήν. Ἐκ κρηπύ τῆς καύλας σου θέσωμαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάσσονται οἱ οἰοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ ὤ-
 δέξω αὐτούς. Καὶ οἱ οἰοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἵωνος καθέσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξηδέξατο Κύριος τὴν Σιών. ἤρισκτο αὐτὴν εἰς κατοικίαν αὐτοῦ. Δύστη ἡ κατὰ πνεύματι μου εἰς αἰῶ-
 να αἰῶνος, ὥς κατοικήσω, οὗ ἤρισκον αὐτήν. Τὴν θέ-
 ραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλόγησά, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χρητάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεί ἐξανατιλῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λόχον τῷ χρητῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἅγιόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. 132.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Τοῦ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἡ τί κατοικίαν ἀδελφοίς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μέρος ἐπὶ κυκλῆς, τὸ καταβαίνειν ἐπὶ πύργον, τὸν πύργον τοῦ Ἀβρόν. Τὸ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν ὄψιν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς ὄρος Αερμών, ἡ καταβαί-
 νουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών Ὅτι ἐκεῖ ἐκατίλατο Κύριος τὴν εὐ-
 λογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἵωνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 138.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Τοῦ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἱερεῖς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νύξιν ἰπέρατε τὰ χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ὄγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλόγησαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὃ ποιῆσας τὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΔ', 134.

Ἀλληλουΐα.

Αινεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον, οἱ ἰστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Τακῶς ἐξελίξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περυσιασμένον ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μίγας ὁ Κύριος, εἰς περυσιασμένον ἑαυτῷ. Πάντα ὅσα ἤθέλησεν ὁ Κύριος, ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. Πάντα ὅσα ἤθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἰσχύου τῆς γῆς, ἀστραπῆς εἰς ὑπὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπίστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτι, ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξεν ἰθὺν πολλὰ, καὶ ἀπέκτανε βασιλεὺς κραταιούς. Τὸν Σιών βασιλεία τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὅγ βασιλεία γῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς Βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μνημόσυ- νόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαόν αὐ- τοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἰδωλα τῶν ἰθύνων ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στό- μος ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψον- ται. Ὅσα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐκωστήθησιν, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦ- μα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γίνονται οἱ πεποιθ- ῆτες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἴκας Ἰσραὴλ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον, οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευὶ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὴς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοι- κῶν Ἱερουσαλὴμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΕ' . 135.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θιῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν σοφίᾳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ σπυριώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάζοντι Αἴγυπτον ἐν τοῖς πρωτοτόμοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιόνοντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινέξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάζοντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταυροῦς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σιὼν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ὁγ βασιλεῖα γῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ὅτι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί,

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογήσῃ τῷ Θεῷ τῷ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΨ'. 136.

Τῷ Δαυὶδ, διὰ Ἱερεμίου εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.

Επὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλώνας, ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν καὶ ἐκλύσαμεν. ἐν τῷ μνηστῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἱταῖς ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκράμεσamen τὰ ἔργα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπρώτησαν ἡμᾶς, οἱ αἰχμαλωτεύσαντες, ἡμᾶς λόγους ψδῶν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον. Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ψδῶν Σιών. Πῶς ἔστωμεν τὴν ψδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπαλθεμαὶ σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖη ἡ δεξιὰ μου. Κελληθεῖη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προανατέξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνησθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων· Ἐκκινεῦτε ἐκκινεῦτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. θυγάτηρ Βαβυλώνας ἡ ταλαίπωρος μακάριος, ὃς ἀνταποδώσει τὸ ἀνταπέδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος, ὃς κρατήσῃ, καὶ ἰδοὺ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Τῷ Δαυίδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς νατὶ ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἱλίῳ σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμυγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλίσσομαί σοι, ταχύ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ φασάτωσαν ἐν ταῖς ψδαῖς Κυρίου,

ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψῆλός Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἔσχατ', καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκαι. Ἐν περαισθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ἔλπις με· ἐπ' ἐργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτανας· χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου· Κύριος ἀνταπεδῶσαι ὑπὲρ ἑμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παύσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΗ'. 138.

*Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου
ἐν τῇ θιασπορᾷ.*

Κύριε ἰδοὺμικός με, καὶ ἔγνωσ με· σὺ ἔγνωσ τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ὑπερσὶν μου. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχεῖνον μου σὺ ἐξεχνήσας. Καὶ πῶσας τὰς ἰδέους μου προεῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ, Κύριε, σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἰσχυρά καὶ τὰ ἄρχαϊα, οἱ ἐπλάσας με, καὶ ἔθηκες ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα σου. Ἐθαυμαστώθῃ ἡ γνώσις σου ἐξ ἑμοῦ, ἱεραταιώθῃ, σὺ μὴ δύνῃμαι πρὸς αὐτήν. Ποῦ περαισθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἰὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾗδην, πάρει. Ἐὰν ἀνελάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρεον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἰσχυρά τῆς θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὀδηγήσει με, καὶ καθίξαι με ἡ δεξιὰ σου. Καὶ εἶπα· Ἄρα σκότος καταπατήσῃ με, καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι σκότος οὐ σκοτιηθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νύξ ὥς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὥς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐλάτῃσω τοὺς νεφροὺς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου. Ἐχομολογήσομαι σοί, ὅτι φοβερῶς ἰθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ φυγὴ μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὅσπουν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐπέησας ἐν κρυφῷ καὶ ἡ ὑπόστασις μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμῆθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός, λίαν ἱεραταιώθησαν αἱ ἀρ-

καὶ αὐτῶν. Ἐξερρηγέσονται αὐτοὺς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγίβηθαι, καὶ ἔτι εἰρὴ μετὰ σοῦ. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἀμπερτωλοῦς, ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων, ἐκαλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἱμῖν ἐστι εἰς διαλογισμούς· λήφονται εἰς ματαιότητας τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοῖς μισοῦντάς σε, Κύριε ἱμίσθησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξατηκόμεν; Τίλειον μῖσος ἱμίσουν αὐτοῖς, εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γινώθι τὴν καρδίαν μου· ἐτάσόν με, καὶ γινώθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἱμῖν, καὶ ὁδὴ ἧσόν με ἐν ὁσῷ αἰωνίῳ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΘ' . 139.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.

Ε'ξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου ποτηροῦ, ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκων ῥῆσαι με. Ὅστινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρειτάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὥσπερ ὄφεις, ὡς ἀσπίδων ὅπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμπερτωλοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με. Ὅστινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοπίοις διέτασαν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἐθεντό μοι. Εἴπα τῷ Κυρίῳ Θεός μου εἰ σὺ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεξιᾶς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπιστάσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἰκθυρίας μου ἀμπερτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑφωθῶσιν. Ἡ κραυγὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτοὺς. Πιεσόνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρωποι, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς. Ἐν ταλαιπωρίαις σὺ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης σὺ καταβυθθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἐγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πεινῶν. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τοῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, ἀκούσόν μου, πρόσχει τῇ φωνῇ τῆς δεξιᾶς μου, ἵν' ἐν τῷ κειραγίνοι με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἵπασαι τῶν χειρῶν μου θυσία ἱσπερινή. Θεὸ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προσέσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσαι με δικαίως ἐν Πνεύματι, καὶ Πνεύματι με, ὅπως δι' ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανώται τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἐστὶ καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς αὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχθροί μου πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ἐπεὶ ἠδύνθησαν· ὥστε πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διασκορπίσθη τὰ ὄσα αὐτῶν παρὰ τὸν ὄθον. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανίσθῃς τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκευδάλων τῶν ἐργαζομένων τῇ ἀνομίαν. Πιεσθῶνται ἐν ἀμφιβλήτρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, καταρμόνας ἀπὸ ἐγὼ ἕως ἐν παρῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ'. 141.

*Συντίσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ
Προσευχόμενος.*

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδείχθην. Ἐσχῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελλῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου. Ἐν ἐὼς ταύτην, ἧ ἐπορευόμην, ἐκρυψα παγίδα μοι. Κατενδύον εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπίβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ἡ ἐπιγινώσκων με. Ἀπόλωτο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς

οὐ, Κύριε· εἰπα, Σὺ εἰ ἡ ἰλιπὶς μου, μαρὶς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῥαί με ἐκ τῶν καταδικαζόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμὴ. Εἰσάγαγε ἐν φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμὶ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῖς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

*Τῷ Δαυὶδ, ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβισσαλώμ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ.*

Κύριε, ἀσέκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἀσέκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐβάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῖς αἰῶνος, καὶ ἠηθίασεν ἐπ' ἐμὴ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἡμοὶ ἐπαρέχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι, τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διαπέτασα πρὸς σὺ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῇ ἀνυδρὸς σοί. Ταχὺ ἀσέκουσόν μου Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἡρκειώθῃσμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γινώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὺ ἔπρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξέλεῖς με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὺ κατέφυγον. Διδαξόν με τοῦ ποιῆν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἵνα κεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξέλιξαι ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἰλίῳ σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλιβόντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΓ'. 143.

Τῷ Δαυίδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ βόστης μου. Ὑπηρεπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ; Ἀνθρώπος ματαιότητος ὁμοιωθή, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσαύτῃς παράγουσι. Κύριε, κλίνειν οὐρανοὺς, καὶ κατέβηθι· ἀψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνησθήσονται. Ἀστράψον ἀστραπὴν, καὶ σκορπίεις αὐτοὺς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὀφείας· ἐξιλοῦ με, καὶ βύσαι με ἐξ ὕδατων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτρίων. Ὃν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ διεξιά αὐτῶν διεξιά ἀδικίας. Ὁ Θεός, ὥδῃν καινὴν ἔσθωραί σοι, ἐν φιλτηρίῳ δεκτῆρόν σου. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυίδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ βρομίας πονηρίας. Ῥύσαι με καὶ ἐξιλοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ διεξιά αὐτῶν διεξιά ἀδικίας. Ὃν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἰθρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλωπισμένα, περικεκοσμημένα ὡς ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμίαι αὐτῶν πλήρη, ἐξαιρευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τούτο. Τὰ πρόεκατα αὐτῶν πολύτοκα, πλυθένοντα ἐν τοῖς ἱεσίοις αὐτῶν· οἱ βόες αὐτῶν παχὺς. Οὐκ ἐστὶ κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διήκοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ὃ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαός, ὃς Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Διεύσεως τῷ Δαυίδ.

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ'
ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνίσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μίγας Κύριος καὶ αἰνε-
τὴς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γε-
νιὰ καὶ γενιὰ ἰπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀ-
παγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου
λαλήσουσι, κατὰ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται. Καὶ τὴν δύ-
ναμιν τῶν φοβερῶν σου ἱροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διη-
γήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξηρῶ-
ζονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ
ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύ-
ριος τοῖς σὺν πασι, καὶ οἱ οἰκτιρμὲς αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ. Ἐξομολογησάθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου,
καὶ οἱ ὅποι σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου
ἱροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυνατείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία
πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν πάσῃ γενεῇ καὶ
γενεῇ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσις ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς κα-
ταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς καταρραγμένους. Οἱ ο-
φθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν
αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνείγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς
πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τοῦ, καὶ ὅσις ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι
τοῖς ἐπικαλούμενοι αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν
ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβερῶν αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς ἐπι-
σεως αὐτῶν ἐσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος
πάντας τοὺς ἀγκυῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει. Δίδουν Κυρίου λαλήσου τὸ στόμα μου, καὶ εὐλο-

γαίῳ πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου

Αἶνε ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιῇτε ἐπ' ἄρ-
χοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἵς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξολεῶ-
σται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολούνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μα-
κάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύ-
ριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλή-
θειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόν-
τα τροφὴν, τοῖς πονῶσι. Κύριος λύει πεπιδνημένους. Κύριος
σοφοὶ τυφλοὺς. Κύριος ἀνορθοὶ κατεργαγμένους. Κύριος ἀγαπᾷ
δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὁρφανὸν καὶ χή-
ραν ἀναλήφεται, καὶ ὀδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανίζει. Βασιλεύσει
Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΖ'. 146.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ἡδυνήθει αἰνισίς. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, τὰς δια-
σποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. Ὁ ἰσχυρὸς τοὺς συντετριμμέ-
νους τὴν καρδίαν, καὶ ἐισμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ
ἀειθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ τῆς συ-
νέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ἀναλαμβάνων πρᾶξις ὁ Κύ-
ριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ
ἐν ἱσομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περι-

βάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἱτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑπὸν. Τῷ ἱξανατίλυντι ἐν ὕδασι χέρτον, καὶ χλῆν τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσῶς τῶν κοράκων τοῖς ἱπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἱσπου θαλήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμασι τοῦ ἀνδρός εὐδοκίᾳ. Εὐδοκίᾳ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἱπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΖ'. 147.

Ἀλληλοῦτα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Επαίνοι, Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον, αἶνε τὸν Θεόν σου, Σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μεχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὅ τιθαῖς τὰ ἔριά σου εἰρήνην, καὶ στίαν πυροῦ ἱμπιπλῶν σι. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμιῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντας χιῶνα αὐτοῦ ὥσπερ ἱριον, ἐρείχλην ὥσπερ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρόσταλλον αὐτοῦ ὥσπερ ψαρούς, κατὰ πρόσωπον φύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τάξῃ αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ρυήσεται ὕδατα. Ὁ ἐπαγγέλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῷ Τακῶς, δικαιοῦματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ· Οὐκ ἱποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦτα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Ἀλληλοῦτα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ταῖς ὕψιστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ πῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτός ἐστι,

καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετίλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔδοτο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, ἐράκοντες καὶ πᾶσαι ὄψεις. Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιεῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κίβρις. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἱρπιδὰ καὶ πτερινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μένου. Ἡ ἰξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώται κίρκας λαοῦ αὐτοῦ. Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαφ' ἑγγίζοντι αὐτῷ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

Ἀλληλούια.

Αεατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰναις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπανῷ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλτάτωσαν αὐτῷ Ὅτι υἱὸς καὶ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρεβεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάργγι αὐτῶν, καὶ βομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἡλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἑγγραπτόν· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

Ἀλληλούια.

Α

ἐν στεριώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σά' πνεύματος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. Αἰνεῖται αὐτὸς ἐν κυμβίοις εὐσχοῖς· αἰνεῖται αὐτὸς ἐν κυμβίοις ἀλαλαγμοῦ. Παισα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ ἐστίν, καὶ ἐξώθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ!

Μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, ἐποίησάν μοι πρόβατα τοῦ πατρὸς μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμωσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου αὐτὸς Κύριος, πῦτός ἐπισκουσέτω. Αὐτὸς ἐξαπίστειλε τὸν Ἀγγέλον αὐτοῦ, καὶ ἔρε με ἐν τῶν προδέτων τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐχρησάτω ἐν τῇ ἰλαρίᾳ τῆς χάριτός αὐτοῦ. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εἰδέκοντο αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδέοις αὐτοῦ. Ἔγὼ δὲ σπεσάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπικιμήσας αὐτόν, καὶ ἔρα θναύδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΣΤΟΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

Ὁδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ΙΕ'.

Ἀρσὴν θυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόχασται.

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόχασται. Ἰππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἰγί-
ναιτό μοι εἰς σωτηρίαν· αὐτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν·
Θεός τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων
πολίμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύ-
ναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· ἐπιλάττους ἀναβάτας
τριστάτας κατεπόντησεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντις ἐκάλυ-
ψεν αὐτούς· κατίδυσαν εἰς βυθὸν ὥσπερ λίθος. Ἡ δεξιὰ σου, Κύ-
ριε, διδόχασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἰχ-
θροὺς· καὶ τῷ πλῆθει τῆς δόξης σου συ ἔτρεψας τοὺς ὑπαναν-
τίους. Ἀπίσταντες τὴν ὁργὴν σου, κατίφαγαν αὐτοὺς ὥσπερ κα-
λᾶμην· καὶ διὰ πνύματος τοῦ θυμοῦ σου βύσθη τὸ ὕδωρ· ἐ-
πάγη ὥσπερ τῆχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ
τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἰχθὺς· Διόξας καταλήψομαι, μερῶ
σκόλα, ἐμπλήσω τὴν ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυ-
ριεύει ἡ χεὶρ μου. Ἀπίσταντες τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐ-
τοὺς θάλασσα, ἔδωκεν ὥσπερ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφεδρῶν. Τίς ὁ-
μοίος σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοχασμένος ἐν Ἀ-
γίῳ, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτανας τὴν δε-
ξιάν σου, κατίπιν αὐτοὺς γῆ. Ὁδότησας τῇ δικαιοσύνῃ
σου τὸν λαόν σου τοῦτον, δι' ἐλυτρώσω· παρακάλεσας τῇ ἰσχύϊ
σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου. Ἦσαντες ἰθνη, καὶ ὠργίσθησαν·
ᾤδυνες ἱλαθὲν κατοικοῦντες Φιλιστίνῃ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμό-
νες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἱλαθὲν αὐτοὺς τρόμος,
τάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπίπαιον ἐπ' αὐ-
τούς φόβος καὶ τρόμος, μεγάλῃ βραχίονός του ἀπολιθωθήτωσαν.
Ἔως ἂν περὶλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρὶλθῃ ὁ λαός
σου οὗτος, δι' ἐκτίσω. Ἐξαγαγὼν καταφύτους αὐτοὺς εἰς ὧς

ρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ καταργάσω, Κύριε, ἀγίασμα ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι ἐσθλὸν ἔπος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπὶ γαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Ἀἶψα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονόμιῳ. Κεφ. ΑΒ'. 1.
Νόμου γραφέντος, αὐθις φδὴ Μωσέως.

Πρόσχε, οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκᾶσθε ὡς υἱὸς τὸ ἀπόρρητό μου, καὶ καταβήτω ὡς ὄρεος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγνωστον, καὶ ὡσεὶ νεκρὸς ἐπὶ χάρτον. Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλισα. Δότε μεγαλυσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἰδοὶ αὐτοῦ κρίναι. Θεός πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ Κύριος. Ἡμάρτωσαν οὐκ αὐτῷ τίνα μωμητὰ· γινεῖσθε σχολιὰ καὶ διαστραμμένη, ταῦτα Κύριε ἀνταποδίδετε; Οὗτος λαὸς μωρός καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτίσασά σε, καὶ ἐποίησά σε, καὶ ἐπλασέ σε; Μνησθῆτι ἡμέρας αἰῶνος, σῦναιτε δὴ ἔτι γενεᾶς γενιῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἐναγγίλει σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἰροῦσί σοι. Ὅτι διεμέριζεν ὁ Ὑψίστος Ἰθνη, ὡς διέσπειρεν υἱὸς· Ἀδὰμ, Ἰσθνησεν ὁ ριπ Ἰθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ. Καὶ ἰγενήθη μερίς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχεῖνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἰρήμῳ, ἐν δόξῃ καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκώλυσεν αὐτὸν, καὶ ἐπιδίδωσεν αὐτὸν καὶ, διεφύλαξεν αὐτόν, ὡς κόρην ὀρθαλμοῦ. Ὡς αὐτὸς σκεπᾶσαι νεοσσὸν ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσαῖς αὐτοῦ ἐπιπόθη· εἰς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἰδίξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαθεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρίων αὐτοῦ· Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ'.

αὐτῶν Θεὸς ἄλλοτριος. Ἀναβίβασιν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἰφώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἄγρων. Ἐθήλασαν μίλι ἐκ πίτρας, καὶ ἑλαιον ἐκ στερίας πίτρας. Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στίατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἷων ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στίατος νεφρῶν πυρῶ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἱππion εἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελά-
κτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπένθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸς τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπίστη ἀπὸ Θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ. Παρώξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγ-
μασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με. Ἔθυσαν δαιμονίους, καὶ εὐ Θεῷ·
θεοῖς, εἰς οὓς ἤδουσιν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἡκασιν, εἰς οὓς
ἤδουσιν οἱ πατέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γενήσαντά σε ἐγκατέλι-
πες, καὶ ἐπιδόθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος,
καὶ ἔζηλωσε, καὶ παρεξήνθη δι' ὀργὴν υἱὸν αὐτοῦ καὶ θυγα-
τέρων. Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
καὶ δεῖξω τί ἐσται αὐτοῖς ἐπ' ἰσχύων· ὅτι γενεὰ ἱεστραμ-
μένη ἐστίν· υἱοί, εἰς οὓς ἐστί πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρε-
ζήλωσάν με ἐπ' εὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς ἰδώλοις αὐ-
τῶν· καὶ γὰρ παραζήλωσω αὐτοὺς ἐπ' οὓς ἴθουσι, ἐπὶ ἴθουσι ἀου-
νέτω παροργίζω αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκίκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου,
καυθήσεται ἕως ἄβου κατωτάτου. καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ
γεννήματα αὐτῆς· φλίξει θεμέλια ὄρεων. Συναῶ εἰς αὐτοὺς
κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. Τηκόμενοι λι-
μῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνιάτος· ὀδόντας θη-
ρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἐξωθεν ἀτεχνάσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμίων φό-
βος· νεανίσκος οὖν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθιστηκότος πρε-
σβύτου· Εἶπα· Διασπирῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνη-
μόσυνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονί-
σωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἰπωσιν· Ἡ
χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
Ὅτι ἴθους ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἐστί, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς
ἐπιστήμη οὐκ ἠρρόνησαν συνίνασι. Ταῦτα πάντα καταβιβάζ-
ομεν εἰς τὸν ἱπνόντα χρόνον. Πῶς δώξεται εἰς χιλίσους, καὶ
ἕως μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπίδοδο αὐτούς, καὶ

ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς ; Οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἰχθροὶ ἡμῶν ἀνύονται. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπέλος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν. Θυμὸς ἐρακόντων ὁ εἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνιάτος. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνήκται παρ' ἡμῶν, καὶ ἰσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου ; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν· ὅτι ἰγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πέρισσις ἵτοιμα ὑμῖν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλισυμένους, καὶ ἐκλειπόμετας ἐν ἱπαγωγῇ, καὶ παρεμμένους. Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἃς οἱ ἱπποκρίθησαν ἐπ' αὐτοῖς ; Ὅν τὸ στήθαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν εἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ; Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἡμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποθήσω· κατάρξω, καὶ ἐγὼ ἰσέομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελίγεται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἄρῃ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ ἐξίστῃ μου, καὶ ἱρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι παρεξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθίσταται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἰχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Μισύσω τὰ βίλη μου ἅς αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέας, ἅς αἵματος τρομακτικῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἰθύνων. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Εὐφράνθητε ἰθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἰνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἰχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦζα.

ΟΔΗ ΤΡΙΤΗ

Προσευχὴ Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'. 1.

Θεὸν γεγαίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Ἅγιος εἰ, Κύριε, καὶ σὲ θυνεὶ τὸ πνεῦμά μου.

Εστειρώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κίρκας μου ἐν
Θεῷ μου, ἠπλατυώθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου. εὐφράν-
θην ἐν σωτηρίᾳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ
οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν
σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ
ἐξελθίτω μεγαλορρημασίῃ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς
γινώσκων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τό-
ξον δυνατῶν ἠσθένησι, καὶ οἱ ἀνιθεκῶντες περιζώσαντες ὀνό-
μα. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆγαν
γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἱστιά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέλει αὐτῆς ἠσθένη-
σι. Κύριος θανάτοι καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς ἄβυσσον, καὶ ἀνά-
γει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινᾷ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀ-
νίσταται ἀπὸ γῆς πόνητα, καὶ ἀπὸ κοπρίης ἐγείρει πτωχόν, τοῦ
καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατα-
κληρονομῶν αὐτόν. Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχαμένῳ, καὶ ὠλόγησεν
ἐν τῇ δικαίᾳ. Ὅτι οὐκ ἐν ισχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐ-
τοῦ· ὁ Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.
Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω
ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος
ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχό-
μενος, ἐν τῷ συνίῃ καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην ἐν μίᾳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνίσθη εἰς οὐρα-
νοὺς, καὶ ἰδρόντησιν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν. Καὶ
δώσει ἰσχύον τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κίρκας χριστῶν
αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Γ'. 2.
 Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Ἀββακούμ, φράσσον.
 Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκου τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐπεδόθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ. Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. Ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, Ἐν ὀργῇ, ἐλίουκ μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ Ἄγιος ἐξ ἔρους κατασκίου θαλάσσης. Ἐβάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς ῥῶς ἵσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἵδατο ἀγάπῃσιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξαλειφῶνται εἰς παιδαίαν κατὰ πόδας αὐτοῦ. Ἔστη, καὶ ἰσαλιύθη ἡ γῆ· ἰπιδέψα, καὶ ἰτάκη ἴθνη. Διεδρεύθη τὰ ὄρη βίβ, ἰτάκησαν βουνοὶ αἰῶνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον. Σπηνώματα Αἰθιόπων πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιὰμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς, Κύριε· μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου· ὅτι ἰπιδήσῃ ἐπὶ τοῖς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου, σωτηρία. Ἐνταῖνων ἰνταεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ραγήσεται γῆ. Ὁφονται σε, καὶ ὀδυνήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἰδῶκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος ραντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς ῥῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεσι γῆν, καὶ θυμῷ κατάρξαι ἴθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐκλήλυθας, ἰθαλας εἰς κεφαλὰς ἀνόνων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος. Διέκλεψας ἐν ἰκτάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σμεσθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἰσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἰπιδέψας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλὰ. Ἐφυλαξάμεν, καὶ ἰκτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωτῆς

προσευχῆς τῶν χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὦτα μου, καὶ ἐν ἡμοῖς ἱταρχήθη ἡ ἰσχὺς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν τῇ μέρρι θλίφώς μου, τοῦ ἀναβῆναι με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῇ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ψεύσεται ἔργον ἰλαίας, καὶ τὰ παιῖα οὐ ποιήσουσι βρώσιν. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσιν βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, γαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῇ μου. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβίβει με, τοῦ νεκῆσαι με ἐν τῇ ψῆθῃ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦδια.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσευχὴ Ἰσαίου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΕ'. 9.

Ἰσαίου παράρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Εκ νεκτὸς ὀρβρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σί, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἰνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεδής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀφθήτω ὁ ἀσεδής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἔδαισαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῶρ τοὺς ὑπεναντίας εἶδεται. Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἱατὸς σου ἄλλον οὐκ εἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶντες οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἱατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἔργον αὐτῶν. Πρόσθει αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθει αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημί σου· ἐν θλίψει μικρῇ ἡ παιδεία σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τοκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνῃ αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐμνήσθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ

ὠδυνήσαμεν, καὶ ἐτίκαμεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐπέσχεσamen ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πιστώμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικεῶντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἔσται αὐτοῖς ἔστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσπερῶν ποιεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἰσαλθε εἰς τὸ ταμίον σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρίθητι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἵως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρόδς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς λέγων.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εδόξα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσῆκουσί μου· ἐκ κοίτης ἄβου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπὲρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκώκλωσάν με. Πάντες οἱ μεταωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διέβλυνον. Κἀγὼ εἶπον. Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου; Περιεχίθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου. Ἄβυσσος ἐκώκλωσέ με ἰσχύει· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὄριων, κατίσθην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ σθεναρῆς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐλπίσκειν ἐξ ἑμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθει πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου. Φυλάσσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, βλαίων αὐτοὺς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα πύξάμην ἀποδώσω σου εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΟΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. (Δανιήλ. Κεφ. Γ')

Alto: γλῶσ. στέννυσσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἰ.

Εὐλογητός εἰ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δοξαζομένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. "Οτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πάντων, εἰς ἰποίησας ἡμῖν καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐδοῖαι αἱ ὁδοὶ σου, καὶ πάσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἰποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. "Οτι ἡμέρτομεν, καὶ ἠνομίσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημέρτομεν ἐν παντί, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἤκούσαμεν, οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἰποτήσαμεν, καθὼς ἐνταίλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γίνηται. Καὶ πάντα ὅσα ἰποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἰποίησας καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ὀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πάντων τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνίστασθαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὀνειδος ἰγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς εἰσβορῖνοις σε. Μὴ δὲ παραδόξῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἱς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χαλῖος τῆς θαλάσσης. "Οτι, Δίσποτα, ἐμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐορμὴν ταπεινοῖ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ δέχων, καὶ πρὸς ὅς τις, καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ βλοκαύτως, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶται ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώτικῳ προσδεχθείημεν. Ὡς ἐν βλοκαυτώ-

μασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὥς ἐν μυριάσιν ἀρνίων πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελειέσθω ὁπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθέσιν ἐπὶ σὶ. Καὶ νῦν ἐξακολουθεῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς. Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιστάειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἔλεους σου. Ἐξέλεοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ὁδὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδοκνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταστυγεῖσθαι ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντρίβηται. Καὶ γινώσκουσιν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διείλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρεταὶ τοῦ βασιλείως, καίοντες τὴν κάμινον νάρθη, καὶ πίσσα, καὶ στυπνίω καὶ κληματίδι. Καὶ διεχάρτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχαις τεσσαράκοντα ἐννέα, καὶ διώδυναι, καὶ ἐνέπυρσιν οὐς εὖρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα ὁρᾶσαι διασπύζον, καὶ οὐχ ἤφατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύθησιν οὐδὲ κερηνώχλησαν αὐτούς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουσαν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἰδοῦσαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾄδον Νέοι.

Εὐλογητός εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων, ἡμῶν καὶ ὑπερέμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἄγιον, τὸ ὑπερέμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναφ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερέμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ βλέπων ἐξουσίους, ὁ καθήμενος ἐπὶ αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ νῆας. Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερέμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος

αἱ ἐν τῷ

στερεώματι τοῦ οὐράνου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ.

*Ὑμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν ὀφθαλμῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐράνου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ἕμβρος καὶ ὄρεος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῶρ καὶ καύμα, ψυχὴ καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὄρεοι καὶ νιφετοί, πᾶχοι καὶ ψυχὴ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶσαι καὶ χιόνες, ἄερα καὶ καὶ κηφείλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ φερόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαί, ῥεῖσσαι καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τῷ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-

υψοῦται αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι, καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΩΔΗ ENNATH.

Ὡδή τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 45

Τὸν Υἱὸν τιμεῖ, καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ἑμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασα τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅσιν ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκέρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθῆλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὤφθαλε ταπεινοὺς πυνώντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντιλάμβητο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἰλίου, καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ζαχαρίου τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκᾶς, Κεφ. Α' 68.

Ὁ Ζαχαρίας ἐὺλογεῖ Παιδὸς τέκνον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἦγειρε κίρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ εἰσῆλθαι τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Παιῆσαι ὅλους μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι ἐλεῆτης ἁγίας αὐτοῦ. Ὅρκον, ἐν ὥρῳ πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφύπναιον, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν βυθύντας. Δατρύειν αὐτῷ ἐν βασιλείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ ἰσχύον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου ἀληθέως προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀρίστοις ἀμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγγνα ἰλίους Θεοῦ ἡμῶν. Εἰς εἰς ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὄψεως, ἐπιράναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δέξαι, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ Στοιχολογεῖσθαι τὸ Ψαλτήριον
εἰς ὅλον τὸν ἑνιαυτὸν.

Α'. Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Σαββάτου
τῆς Ἀπόκριω στοιχολογεῦνται καθ' ἑκάστην τρία Καθίσματα
τοῦ Ψαλτηρίου· ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὰ, πρὸς Κύριον.

Β'. Τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τελικοῦται τὸ Ψαλτήριον,
δὲς καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα.

Γ'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑβδομάδι πληροῦται ἀπαξ τὸ
Ψαλτήριον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης. Ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης
Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου σχολάζει.

Δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ
μέχρι τῆς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου στοιχολογεῖται τὸ Ψαλτήριον
ἀπαξ καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα· καὶ ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ δύο Κα-
θίσματα, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ ἓν.

Ε'. Γινώσκω, ὅτι ἐν ὅλαις ταῖς Κυριακαῖς στοιχολογία ἐν
τῷ Ἑσπερινῷ οὐ γίνεται· ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς Δισποτικὰς
ἑορτὰς ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀγρυπνία.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ, ΤΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΝ ΤΩ ΩΡΟΛΟΓΙΩ·

ΨΑΛΜΟΙ

Τοῦ Μεδονυκτικοῦ.

	Ψαλ.	Σελ.
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48
Μακάριοι οἱ ἐμνομοὶ ἐν ὁσῷ.	ρσθ'.	111
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρκ'.	118
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ρλγ'.	123

Τοῦ Μεδονυκτικοῦ τοῦ Σαββάτου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48
Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξδ'.	58

Τοῦ Ὁρθρου

Ἐπακούσαι σου Κύριε ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ιβ'.	19
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἀφρανθήσεται.	κ'.	20

Τοῦ Ἐξαψάλμου

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με.	γ'.	6
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	λζ'.	36
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὺ ἐβρίζω.	ξδ'.	57
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	πζ'.	82
Εὐλόγη, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.	ρδ'.	95

Τῶν Αἰνῶν

Κύριε, ἀσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμδ'.	130
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμν'.	134
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ· ἄσμα καινόν.	ρμθ'.	135
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις.	ρν'.	—

Τῆς Πρώτης "Ωρας

Τὰ ῥήματά μου, ἰσχύουσιν Κύριε.	α'.	7
Κύριε, καταφυγή ἐγνήθης ἡμῖν.	πθ'.	85
Ἐλπίς καὶ κρίσις ἄσταμαί σοι, Κύριε.	ρ'.	93

Τοῦ Μεσσηρίου τῆς Α'. "Ωρας

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις.	μέ.	44
Ἀγαθὸν τὸ ἰξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.	ιζά.	87
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν.	ιζβ'.	88

Τῆς Τρίτης "Ωρας

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνη μου.	ις'.	15
Πρὸς σὲ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'.	23
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγλ.	ν'.	48

Τοῦ Μεσσηρίου τῆς Γ'. "Ωρας

Τῷσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβός με.	κδ'.	27
Μακάριοι, ὧν ἀρέθισαν αἱ ἀνομίαι.	ιζά.	29
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου.	ξ'.	56

Τῆς Ἑκτῆς "Ωρας

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσέ με.	ιγ'.	50
Ἐνώτισε, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου.	νδ'.	51
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ΓΨίστου.	ιζ'.	81

Τοῦ Μεσσηρίου τῆς ΣΤ'. "Ωρας

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐπεὶ.	νι.	52
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	νς'.	53
Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε.	ξδ'.	64

Τῶν Τυπικῶν

Εὐλόγη, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρδ'.	95
Δίδου ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμ'.	133
Εὐλογῆσω τὸν ὅσιον ἐν παντὶ καιρῷ.	λγ'.	31
Τῷσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.	ρμδ'.	132

Τῆς ἐννέτης ᾠδᾶς

Ὁ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.	πγ'.	79
Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.	πδ'.	80
Κλῆσον, Κύριε, τὸ εὖς σου καὶ ἰσχύουσόν μου.	πί.	81

Τοῦ Μεσσηρίου τῆς θ'. ᾠδᾶς

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριδ'.	107
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	ρλζ'.	126
Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἔξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλθ'.	128

Τοῦ Ἑσπερινοῦ

Εὐλόγη, ἡ φυγή μου, τὸν Κύριον.	ργ'.	96
Κύριε, ἐκίκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου.	ρδ'.	129
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκίκραξα.	ρμ.	—
Ἐκ βαθέων ἐκίκραξέ σοι, Κύριε.	ρλθ'.	121
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρς'.	109

Τοῦ Μεγάλου Ἀποδείκνυν

Ἦν τῷ ἱπικαλιῶσθαι με εἰσάκουσάς μου.	δ'.	7
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἰλιγῆς με.	ε'.	8
Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου.	ιδ'.	13
Πρὸς σὲ, Κύριε, ἤρα τὴν φυγὴν μου.	κδ'.	13
Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταστραχηθῶμαι.	ο'.	65
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ἱερίστου.	ι'.	88
Ἐλίσσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρ.	93
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξθ'.	64
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμδ'.	130

Τοῦ Μικροῦ Ἀποδείκνυν

Ἐλίσσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξθ'.	64
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμδ'.	130

Τῆς Μεταλήψεως

Κύριε, παρμαίνει με, καὶ εὐδέν με ὑπερῆσεν.	κδ'.	22
Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.	κγ'.	23
Ἐπίστρεψα, διὸ ἐλάλησα.	ρι.	109
Ἐλίσσόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

Α

	Ψαλ.	Σελ.
Ἀγαθὸν τὸ ἱξομολογεῖσθαι.	46.	87
Ἀγαλλιάσθῃ δίκαιοι ἐν Κυρίῳ	λθ'.	30
Ἀγαλλιάσθῃ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	π'.	77
Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου.	ιζ'.	16
Δίνα ἡ φοχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμδ.	134
Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα	ρμδ.	107
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρμδ.	109
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι	ρλδ'.	124
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.	ρμς'.	133
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμδ.	134
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν.	ρν'.	135
Ἀκούσατε ταῦτα.	ρμδ.	46
Ἀλαλέξατε τῷ Κυρίῳ.	ξδ.	59
Ἀλαλέξατε τῷ Θεῷ.	λθ'.	92
Ἀπεστήτω ὁ Θεός.	ξζ'.	61
Ἄσκατε τῷ Κυρίῳ.	46.	90
Ἄσκατε τῷ Κυρίῳ.	λζ'.	91
Ἄσκατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.	ρμδ'.	135

Γ

Γνωστὸς ἐν Ἰουδαίᾳ.	σδ.	70
---------------------	-----	----

Δ

Διδῶτε ἀγαλλιασώμεθα	λδ'.	89
Δίκασον, Κύριε.	λδ'.	32

Ε

Ἐπε μὴ Κύριος.	ρμς'	
----------------	------	--

Εἰ ἀληθῶς ἔρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.	νζ'.	53
Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν.	ρxy'.	119
Εἶπα· Φυλάξω τὰς ἐδούς μου.	λθ'.	38
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ.	ιγ'.	14
Εἶπεν ἄφρων.	νδ'.	50
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.	ρθ'.	105
Εἰσάκουσον, Κύριε.	ις'.	15
Εἰσάκουσον ὁ Θεός.	ξ'.	56
Εἰσάκουσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου.	ξγ'.	58
Ἐὰ βαθείων ἀκραξά.	ρλθ'.	121
Ἐλίησέν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα Πλεός σου.	ν'.	48
Ἐλίησέν με ὁ Θεός, ὅτι.	νβ'.	52
Ἐλίησέν με ὁ Θεός, ἐλίησέν με.	νς'.	53
Ἐλεος καὶ κρίσις.	ρ'.	93
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ.	κθ'.	27
Ἐν ἐξέδῳ Ἰσραὴλ.	ργ'.	107
Ἐν τῷ ἱπικαλιεῖσθαι με εἰσήμευσάς μου.	δ'.	7
Ἐν τῷ ἱπιστρέφει Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν.	ρκε'.	120
Ἐνώτισαι, ὁ Θεός.	νδ'.	51
Ἐξελού με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.	νθ'.	54
Ἐξελού με, Κύριε ἐκ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλθ'.	128
Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.	μδ'.	43
Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱπικαλιεῖσθε.	ρδ'.	97
Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.	ρε'.	99
Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.	ρς'.	101
Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ριζ'.	109
Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ρλέ'.	125
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	θ'.	10
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	ρλ'.	106
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	ρλζ'.	126
Ἐξομολογησάμεθά σοι, ὁ Θεός.	οδ'.	70
Ἐπαίνοι, Ἱερουσαλήμ.	ρμζ'.	134
Ἐπακούσαι σου Κύριος.	ιθ'.	19
Ἐπὶ σοί, Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυνθείην.	δ'.	65
Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα.	λ'.	28

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα.	ι.	12
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος.	ρλς'.	136
Ἐπίστυσα, διὸ Πάλησα.	ριδ'.	109
Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός.	ρς'.	103
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.	πδ'.	80
Εὐλόγει, ἡ φυγὴ μου, τὸν Κύριον.	ρδ'.	95
Εὐλόγει, ἡ φυγὴ μου, τὸν Κύριον.	ργ'.	96
Εὐλογῆσω τὸν Κύριον.	λγ'.	31
Εὐλογητὸς Κύριος.	ρμγ'.	131
Αὐφάνθηεν ἐπὶ τοῖς ἀγκάσαι μοι.	ρκαδ'.	118
Ἔως ποτε, Κύριε.	ιβ'.	13

III

Ἠγάπισα, ὅτι ἀσκαούσεται Κύριος.	ριδ'.	108
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου.	ρκ'.	118

●

Θεὸς θεῶν Κύριος	μθ'.	47
Θεὸς ἰσχυρῶν.	ιγ'.	88

I

Τῷ Θεῷ δὴ τί καλόν.	ρλδ'.	123
Τῷ Θεῷ εὐλογεῖτε.	ρλγ'.	—
Τινατί ἐφρόσεν ἰθνη.	ε'.	5
Τινατί, ὁ Θεὸς ἀπόσω.	ογ'.	98

K

Κλῆνον, Κύριε, τὸ εἶς σου καὶ ἐπίκουρόν μου.	πδ'.	81
Κρίνον με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου.	κδ'.	24
Κρίνον μοι, ὁ Θεός.	μδ'.	41
Κύριε, ἰδοὺμασάς με.	ρλθ'.	117
Κύριε, ἀσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρδ'.	93
Κύριε, ἐλέησά.	ρμ'.	129
Κύριε, ἀσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμδ'.	130

Κύριε, ἐν τῇ ὀυνάμει σου.	κ'.	20
Κύριε, καταφυγὴ ἰγανήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ	πθ'.	85
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου.	ζ'.	8
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλίγξης με.	λζ'.	36
Κύριε ὁ Θεός μου.	ζ'.	9
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	πζ'.	82
Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν.	ή'.	10
Κύριε, οὐχ ὀφάθη ἡ καρδία μου.	ρλ'.	122
Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με ;	γ'.	6
Κύριε, τίς παραικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου ;	ιβ'.	14
Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὀσπηήσει.	κδ'.	22
Κύριος φωτισμός μου.	κς'.	25

Μ

Μακάριοι οἱ ἔμωμοι.	ριή.	111
Στάσις Πρώτη.	—	—
» Δευτέρα.	—	113
» Μίσση.	—	114
» Τρίτη.	—	116
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.	ρλζ'.	121
Μακάριοι, ὃν ἀφίθησαν αἱ ἀνομίαι.	λδ.	29
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἵπορεύθη ἐν βουλῇ.	δ.	5
Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.	ριδ.	106
Μακάριος ὁ συνῶν ἐπὶ πτωχόν.	ρ'.	40
Μόγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα.	μζ'.	45
Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.	λςι'.	34
Μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου	—	136
Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης	ρλδ.	122

Ο

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου	κδ.	21
Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὀσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν.	μγ'.	42
Ὁ Θεός ἡμῶν καταφυγὴ καὶ ὀύναμις.	μέ.	44
Ὁ Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.	νγ'.	50

Ὁ Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθύλας.	νθ'.	55
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου.	ξβ'.	57
Ὁ Θεὸς οὐκ αἰρεῖται ἡμᾶς, καὶ εὐλογεῖται.	ξγ'.	60
Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξδ'.	64
Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός.	οά.	66
Ὁ Θεός, ἤλθοσαν ἴθνη.	οή.	75
Ὁ Θεός ἐστὶ ἐν συναγωγῇ θεῶν.	πά.	78
Ὁ Θεός, τίς ὁμοιοῦσεται σοι ;	πβ'.	78
Ὁ Θεός, τὴν αἰτίαν μου μὴ παρασιωπήσῃς.	ρῃ.	104
Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.	πς'.	82
Οἱ οὐρανοὶ διεγερῶνται.	ιή.	19
Οἱ πεισιθέαι ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών.	ραδ'.	119
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ.	ιζ'.	86
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἐπὶ ῥέπειαν.	ιςβ'.	88
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλισάθω.	ιςγ'.	90
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργίζέσθωσαν.	ιςδ'.	92
Ὅν τρόπον ἱπποβαῖ ἡ Ἰλαρος.	μά.	40
Ὁ παιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες	οθ'.	76
Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγέσεται ἡ ψυχὴ μου.	ξδ.	56

II

Πάντα τὰ ἴθνη κροτήσατε χεῖρας.	με'.	45
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου	ρμῃ.	121
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλιβεσθῆναι με.	ρθ'.	117
Πρὸς σὲ ἦρα τοῦ ὀφθαλμούς μου.	ρσβ'.	119
Πρὸς σὲ Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'.	23
Πρὸς σὲ Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου	κζ'.	26
Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου.	οζ'.	72

Σ

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξδ'.	58
Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν.	ιδ	13
Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι ἐσέληθον.	ξή.	62

I

Τὰ ὀνόματά σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα φησεται.	πθ.	83
---	-----	----

Τὰ ῥήματά μου, ἐνώτισαι Κύριε.	ε.	7
Τι ἐγκραυξές ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός;	νά.	49
Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα.	πγ'.	23

Υ

Υπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον.	λθ'.	38
Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβίς με.	κθ'.	26
Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.	ρμδ'.	132

Φ

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν.	λί.	34
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἔλπισα.	ιε.	15
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ος'.	71
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον.	ρμά.	129

Ψ

Ψαλμός ιδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ.	—	136
------------------------------	---	-----

Ω

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεός.	οθ'.	67
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκεηνώματά σου, Κύριε.	πγ'.	79

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ

Προδευχή Ζαχαρίου.

	Ὡδή	Σελ.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.	Α'.	137
Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω.	Β'.	138
Ἐστεριώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.	Γ'.	141
Κύριε, εἰσακήκουσά τὴν ἀκοήν σου.	Δ'.	142
Ἐκ νυκτὸς ὀρβρίζει τὸ πνεῦμά μου.	Ε'.	143
Ἐδόξεσά ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον.	Σ'.	144
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.	Ζ'.	145
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.	Η'.	147
Μαγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	Θ'.	148

Προδευχή Ζαχαρίου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.	—	148
---------------------------------	---	-----